

Biblioteczka Gminy Węherowo

Teresa Papis

*Samorządowa
Szkoła Podstawowa
w Gościcinie*

Teresa Papis

Samorządowa Szkoła Podstawowa w Gościnnie

Biblioteczka Gminy Węherowo

Tom III

Teresa Papis

***Samorządowa Szkoła
Podstawowa
w Gościcinie***

Historia

Liter. Rezerw.
37

373.5(438) 4184

Biblioteczka Gminy Wejherowo
Tom III

Wydawca
Urząd Gminy Wejherowo

Na okładce
Samorządowa Szkoła Podstawowa w Gościnnie

Redakcja Stanisław Janke

Korekta Sylwia Kwidzińska

Druk
Drukarnia ACTEN Wejherowo, www.acten.pl

ISBN 83-914705-6-3

Wstęp

Szkoła podstawowa w Gościcinie istnieje już prawie sto trzydzieści lat. Chronologicznie praca obejmuje okres od 1875 roku do 2001 roku.

Książka ma układ rzeczowy. W poszczególnych rozdziałach, zawarta jest cała historia szkoły w Gościcinie. Całość materiału składa się z czterech rozdziałów. W pierwszym przedstawiono funkcjonowanie szkoły w czasach rozbioru pruskiego. Drugi rozdział opisuje okres dwudziestolecia międzywojennego. Rozdział trzeci natomiast przedstawia problemy, z jakimi borykała się szkoła po II wojnie światowej. Kolejny, czwarty rozdział obejmuje całokształt życia szkolnego, w tym: uroczystości, imprezy kulturalne, zabawy i konkursy, wycieczki, działalność szkolnych kół zainteresowań.

W opracowaniu zostały wykorzystane źródła niepublikowane: dokumenty, wspomnienia, kroniki oraz opracowania i inne publikacje.

Praca ta jest pierwszym zbiorem faktów dotyczących historii szkoły podstawowej w Gościcinie. Oparta została na zasobach Archiwum Samorządowej Szkoły Podstawowej w Gościcinie oraz kronikach szkolnych.

Bardzo cennym źródłem informacji, dotyczącej okresu międzywojennego i po II wojnie światowej, były wspomnienia absolwentów szkoły, zwłaszcza pani Wandy Wendt oraz wspomnienia byłych nauczycieli szkoły.

Pragnę podziękować wszystkim tym, którzy przyczynili się do powstania tego opracowania, zwłaszcza dyrekcji szkoły, nauczycielom i uczniom, dzięki którym praca została wzbogacona o cenne fakty historyczne.

Oddzielne podziękowania składam nauczycielkom: Sylwii Kwidzińskiej i Teresie Pranczk, które bezinteresownie okazały pomoc w ostatecznym przygotowaniu książki.

**Niniejszą pracę ofiarowuję szkole, aby choć po części
mogła przyczynić się do realizowania misji szkoły.**

Autorka

1. Okres rozbiorów Polski

Pierwsze zapisy o miejscowości zwanej Gozotzin pojawiły się już w XV wieku.¹ W XVIII wieku wieś należała do rodu Janowskich z Bolszewa. W tym czasie w Gościcinie znajdowały się: karczma, 23 domy i 1 młyn. W 1846 roku Gościcino wraz z miejscowościami: Orle, Bolszewo, folwark Letni Dwór i Zielony Dwór obejmowało obszar 3427 morgów. W 1879 roku istniała w Gościcinie osada fabryczna, „kolonia” fabryczna, stacja kolejowa, wybudowania Gościcińskie Chaty i Gościcino wybudowanie, o łącznej powierzchni 850 ha.² W tym czasie szkoła podstawowa mieściła się na wzgórzu, w Gościcinie wsi.

Początek istnienia szkoły w Gościcinie nie jest jasny. Wiadomym jest, że w okresie międzywojennym wydawano pierwsze duplikaty świadectw byłym uczniom, począwszy od rocznika kończącego szkołę w 1875 roku.³ Budynek szkolny zbudowany z czerwonej cegły posiadał jedną klasę o czterech oddziałach. W 1907 roku rozbudowano szkołę na „wzgórzu” i otwarto drugą na „kolonii” fabrycznej. W tym czasie „pracowało w Gościcinie 2 nauczycieli, w 2 izbach lekcyjnych, szkoła stała się dwuklasówką o 5 oddziałach”.⁴

W roku 1887 rząd pruski wydał ustawę eliminującą całkowicie naukę języka polskiego ze szkół podstawowych. Od tego czasu aż do 1920 roku językiem nauczania był niemiecki, jedynie religii do 1905 roku uczono po polsku, pomimo rozporządzenia wydanego w roku 1900 o wykładaniu religii w języku niemieckim. „Z 2 nauczycieli uczących w Gościcinie jeden musiał być wyznania rzymsko-katolickiego, a drugi ewangelicko-augsburskiego i to on pełnił funkcję kierownika szkoły”.⁵

Ludność kaszubska nie poddawała się naciskom germanizacyjnym. Przeciwnie, represje niemieckie umacniały świadomość narodową i chęć walki z zaborcą. Walka o nauczanie religii w języku polskim zaczęła się pod wpływem rewolucji 1905 roku, która wybuchła w Królestwie Polskim. W 1906 roku strajkowały wszystkie dzieci w powiatach: wejherowskim, kartuskim i kościerskim.⁶

Przed 1918 rokiem kierownikiem szkoły był Niemiec o nazwisku Fett, a nauczycielem Polak - Cezary Klimek.

11. Dwudziestolecie międzywojenne

Dnia 11 listopada 1918 roku naród polski, po 123 latach niewoli odzyskał niepodległość. Jednak na Pomorzu nadal prześladowano Polaków, zwłaszcza tych, którzy opowiadali się za Polską. Zabraniano noszenia polskich orzełków, wywieszania polskich symboli i barw narodowych oraz śpiewania polskich pieśni patriotycznych.⁷

Sytuacja zmieniła się we wrześniu 1919 roku, kiedy pełnomocnikiem przy landracie pruskim został Polak Stefan Dąbrowski. Uległa wówczas likwidacji, niemiecka żołnierska Rada Robotnicza i powołano polską Straż Obywatelską.⁸

Proces oficjalnego przejmowania Pomorza przez państwo polskie zakończył się dnia 10 lutego 1920 roku, kiedy to gen. Józef Haller dokonał symbolicznych „zaślubin z Bałtykiem”.⁹

Problemem dla nowych władz przy tworzeniu szkolnictwa polskiego na terenie Pomorza był brak kadr nauczycielskich. Nauczycieli polskich z okresu zaborów było niewielu.

W dniu 8 lutego 1919 roku wyszedł dekret o sposobie kształcenia nauczycieli. Na jego podstawie utworzono 5 - letnie seminaria nauczycielskie, oparte o 7 - klasową szkołę powszechną. Po dwuletniej praktyce w szkole powszechnej absolwenci tych szkół składali egzamin praktyczny, który dawał im uprawnienia do pracy w zawodzie nauczycielskim.¹⁰

W roku szkolnym 1920/1921 szkoły prowadziły naukę według programu dla szkół ludowych. Ogólne przepisy tymczasowe przewidywały następujące normy, w zależności od ilości dzieci: 40 - 60 uczniów - tworzone 1 - klasową szkołę, od 61 - 100 - 2- klasową. Przy wzroście uczniów o 50 można było dodawać po 1 etacie nauczycielskim i tworzyć jedną klasę więcej. Jeżeli ilość dzieci wynosiła od 251 do 300, była możliwość utworzenia 6 etatów nauczycielskich i szkoły 6 - klasowej. Ilość uczniów wynosząca ponad 300 dawała możliwość utworzenia pełnej szkoły 7 - klasowej i zatrudnienia najmniej 7 nauczycieli.¹¹

W Gościnnie, po odzyskaniu niepodległości, również nastąpiły zmiany. Kilka rodzin niemieckich wyjechało do Niemiec zamieniając się z gospodarzami polskimi z pogranicza. Na miejsce rodzin niemieckich sprowadzili się m.in.: „rodziny Kielas, Stenka, Albecki Jakub, Pieper”.¹²

W 1920 roku kierownikiem szkoły podstawowej w Gościnnie został Cezary Klimek. Byli uczniowie wspominają, że był to człowiek gruby, srogі, trzymający uczniów w rygorystycznej „pruskiej” dyscyplinie, „nie miał serca”. „Za przewinienia można było dostać różgą”. Stosował też inne kary. Były uczeń wspomina, że, „...razem z kolegami, musiał stać w kącie z rękami nad głową, w których trzymał drążek. Nie można było opuścić rąk, bo wtedy dostawało się lanie”.¹³ Uczniowie pamiętają także dobre cechy

byłego kierownika. Często wysyłał uczniów do swojej żony po kosze i wypełniał go jabłkami z sadu, które później rozdawał dzieciom.

W pierwszym okresie po odrodzeniu państwa polskiego szkoła pracowała bez większych zmian. W 1921 roku na „kolonii” fabrycznej były 2 izby lekcyjne. Kierownikiem tam był pan Patok (późniejszy inspektor szkolny w Grudziądzu), a po nim kierownictwo szkoły na „kolonii” objął Wacław Tessa.

W roku szkolnym 1928/29, z połączenia szkół na „koloni” i w Gościcinie wsi, powstała jedna, realizująca program szkoły siedmioklasowej. Uczyło w niej czterech nauczycieli.

11 marca 1932 roku wyszło nowe rozporządzenie o szkolnictwie. Ustawa głosiła, że nauka w szkole powszechnej jest obowiązkowa i trwa 7 lat. Reforma wprowadzała podział szkół pod względem organizacyjnym na szkoły powszechne trzech stopni.¹⁴

1 grudnia 1935 roku stanowisko kierownika objął Augustyn Günther. Byli uczniowie wspominają, że pomimo dyscypliny, jakiej musieli przestrzegać, w tym czasie w szkole było ciepło, sympatycznie. Uczniowie nie bali się do niej przychodzić. Pani Albecka wspomina: „Gdy ktoś nie odrobił lekcji pan Günther ciągnął za ucho lub brodę, ale i tak miał złote serce”. Uczniowie zapamiętali też nauczyciela śpiewu, pana Miotkę, który pięknie grał na skrzypcach. Gdy było ciepło, uczniowie chodzili do szkoły boso, albo w drewniakach, tzw. „korkach”.¹⁵

„Prawdziwą plagą była wędrownica dzieci z Kolonii do wioski i odwrotnie. W wiosce uczyły się dzieci klas V -VII, na Kolonii zaś I - IV. Na porządku dziennym były skargi rodziców, zwłaszcza z wioski, ze względu na to, że dzieci najmłodsze, z klas I -II, musiały pokonywać odległość 2,5 km”. To dotyczyło również jednego nauczyciela na „kolonii”, który 3 razy w tygodniu na dużej przerwie musiał przejść tę odległość w czasie 20 minut.¹⁶

Budynek szkoły Gościcino - wieś podzielony był na dwie części. W jednej z nich znajdowały się trzy pomieszczenia klasowe, dwa na parterze i jedno na piętrze. „Na parterze uczyły się klasy młodsze, a na piętrze klasy starsze”. W drugiej części budynku znajdowały się: kancelaria i mieszkanie kierownika szkoły. Pomieszczenia klasowe ogrzewane były piecami kaflowymi opalanymi przez woźnego. Odzież wieszano w klasach, na specjalnych wieszakach. Podłoga „wysmarowana” była czarną farbą. W klasie był też kącik czystości, w którym stała miska z wodą. Każde dziecko miało przy sobie woreczek z ręcznikiem i mydłem. Przerwę oznajmiał ręczny dzwonek, który uruchamiali dyżurujący nauczyciele, a później woźny (uderzało się w kawał metalu, który wisiał na łańcuchu). Uczniowie siedzieli w długich ławkach. Młodsze dzieci pisały na tabliczkach „gryflem” (rodzaj długiego ołówka), obok tabliczki znajdowały się szmatki, jedna sucha, druga mokra - przywiązane sznurkiem. Później wprowadzono do szkoły kałamarze i zeszyty. Szkoła nie posiadała kanalizacji ani wody. Toalety i studnia znajdowały się na szkolnym podwórku. Lekcje wychowania fizycznego odbywały się w klasach, bądź przed budynkiem szkolnym.¹⁷ Uczniowie pamiętają nauczycieli, którzy uczyli w okresie międzywojennym:

Helena Gregorówna - „była dobra, nie biła, miała całkiem inne podejście do dzieci niż inni, nie obrażała”, Jan Wiła, Specjalska - bezstronna, Helena Landrzanka - mieszkała w budynku szkolnym na piętrze, w czasach Cezarego Klimka. W pamięci byłej uczennicy zachowała się pierwsza lekcja z A.Güntherem: „Pisaliśmy w zeszytach wypracowanie, nowy kierownik sprawdzał, podkreślał błędy, stawiał oceny. Szłam jako szósta w kolejności. Zatrzymał mój zeszyt. Serce mi biło z przejęcia, bałam się, nie wiedziałam, co źle zrobiłam. Kierownik pokazał mój zeszyt uczniom i powiedział: oto jest przykład, jak ma wyglądać zeszyt”.¹⁸ Tych, którzy nie odrabiali prac domowych, karał - musieli zostawać po lekcjach. W szkole odbywały się też lekcje religii, które prowadził „braciszek”.

W roku 1936 szkoła otrzymała dodatkowy etat. Wynajęto jedno pomieszczenie niedaleko szkoły, „u pana Machy”,¹⁹ dzięki temu dzieci najmłodsze nie musiały już wędrować na „kolonię” fabryczną. Niestety, dzieci starsze, z kl. III-IV, nadal wędrowały na „kolonię”, a V-VI - do wioski.²⁰

Wędrówki dzieci oraz trudne warunki lokalowe spowodowały, iż rozpoczęto starania o budowę nowej szkoły. 1 września 1939 roku wybuch II wojny światowej zniweczył te plany.

Tereny włączone do Rzeszy pod koniec października 1939 r. przeszły pod władzę „Gauleiterów”. Z tych terenów utworzono dwa okręgi. Jednym z nich był „Reichsgau Danzig - Westpreussen z Albertem Forsterem na czele. W nim znajdowało się Gościcino.

W okresie wojny okupant nie zamknął szkoły. Dzieci jednak znów zostały zmuszone do nauki w języku niemieckim. Władze okupacyjne stanowisko kierownika szkoły oddały Niemcowi o nazwisku Lisus. W tym czasie pracował jeszcze jeden nauczyciel z Wejherowa - Bistram. Uczniowie, po skończeniu szkoły, kierowani byli przez niemiecki urząd do różnych prac m.in. do robót przy zalesianiu lub do pracy w Luzinie. Tam, w fabryce, produkowano środki czystości i lekarstwa dla niemieckich żołnierzy. Co jakiś czas Niemcy przychodzili po młodych chłopców, wcielając ich do swojej armii.

III. Okres po II wojnie światowej

1. Trudny początek

Po wyzwoleniu, w grudniu 1945 roku, powrócił do Gościcina z niewoli Augustyn Günther. Ponownie otrzymał stanowisko kierownika szkoły. W tym czasie przy 9 kompletach klasowych szkoła posiadała tylko 6 izb lekcyjnych.

Największym zagrożeniem dla uczniów były pozostawione po wojnie niewypały. Dzieci umierały również z powodu wybuchu epidemii tyfusu.

W 1957 roku szkoła dysponowała nadal tylko 6 izbami lekcyjnymi, przy 11 kompletach klasowych. Nauka we wszystkich pomieszczeniach odbywała się na dwie zmiany, z wyjątkiem pomieszczenia klasy VII. Na Kolonii fabrycznej klasy: IV a, IV b i III a uczyły się w pierwszej zmianie, a III b, II b i I b - w drugiej zmianie, w wiosce natomiast kl. VII, VI i V - w pierwszej, a II a i I a w drugiej zmianie. Z powodu braków lokalowych nie prowadzono w tym czasie kółek przedmiotowych, jedynie SKS - Z. Tessa i PCK - Doering. Funkcję przewodnika drużyny harcerskiej pełnił Z. Tessa.

W roku szkolnym 1957/58 uczyło w szkole 9 nauczycieli, rok później 12.²¹ Kierownik szkoły, Augustyn Günther, już w 1946 roku rozpoczął na nowo starania o budowę nowego budynku. Przy poparciu władz gminnych opracowano projekt budynku szkolnego. Miał posiadać 11 izb lekcyjnych, salę gimnastyczną i skrzydło administracyjno - gospodarcze, w którym miała się znajdować 1 pracownia, świetlica, biblioteka, pokój organizacji uczniowskich oraz mieszkanie kierownika szkoły i woźnego. Budowę zaplanowano na dwa etapy, jednak inne potrzeby spowodowały znaczne przesunięcie terminu rozpoczęcia budowy.

*Fot. 1
Grupa uczniów z wychowawcami,
przed budynkiem starej szkoły
„na wzgórzu”. Rok 1955*

W roku 1958 szkoła liczyła 296 uczniów, zaś w 1959r. - 322. Postanowiono, że nauczyciele uczący w wiosce będą mieć 4 godz. nadliczbowe, zaś na „kolonii”- 16 godzin, „przez taki podział ominie się przechodzenie” z jednego budynku do drugiego.

Klasy w tym czasie nadal były bardzo liczne, np. kl. I w 1959 roku liczyła 38 uczniów.²²

2. Budowa nowej szkoły

Wiosną 1959 roku przystąpiono do pierwszych prac przy budowie nowego budynku szkolnego. „Przy wykopach pod fundamenty, sprzątanii szkoły, niwelacji terenu pomagała cała wieś, zakłady GFM i Cegielnia”.²³ Wspólny wysiłek całej społeczności Gościcina zaowocował już 15 października 1960 roku, kiedy to nastąpił odbiór budynku.

Pierwsze zajęcia rozpoczęły się 17 października. „Jakim przeżyciem było dla grona i młodzieży wejście do nowej szkoły trudno przedstawić.”²⁴ „Była piękna i nowoczesna jak na tamte czasy.”²⁵ Posiadała 11 izb lekcyjnych, pokój nauczycielski, kancelarię oraz dwa małe pomieszczenia na bibliotekę i świetlicę. W piwnicy urządzono prowizoryczną kuchnię, gdzie podgrzewano mleko dla wszystkich uczniów. W latach osiemdziesiątych, wydawaniem mleka zajmowała się obecna sekretarka szkoły pani Janina Kowalewska. W szkole urządzono również gabinet stomatologiczny. „Szerokie korytarze i duże okna pozwalały nie opuszczać budynku przez czas trwania wszystkich lekcji”. Dla uczniów wszystko było nowością. Zaskakująco piękne były nawet ubikacje i umywalki mieszczące się wewnątrz budynku. Szatnie pozwalały umieścić ubrania poza klasą. „Klasy urządzano jako gabinety. Był gabinet historyczny, j. polskiego i j. rosyjskiego, geograficzny, biologiczny i fizyczno - chemiczny.” Na parterze uczyły się klasy młodsze na piętrze - starsze.

W nowej szkole uczyło się 700 uczniów i pracowało 27 nauczycieli. Swoją działalność

Fot. 2
Nowy budynek szkolny.
Lata sześćdziesiąte

rozpoczęły koła zainteresowań, które w ostatnich latach zupełnie zawiesiły swoją działalność z powodu warunków lokalowych. Dyrektorem szkoły nadal, do roku 1969, był Augustyn Günther.

*Fot. 3
Uczniowie z ówczesnym
kierownikiem szkoły panem
A. Güntherem. Zdjęcie
pani Ludwiki Puzdrowskiej*

3. Patron szkoły

W 1969 roku dyrektorem szkoły podstawowej został Kazimierz Chimerek. Z jego inicjatywy szkoła otrzymała imię mjr Henryka, Sucharskiego. Niełatwo było wpłynąć na ówczesne władze, aby zatwierdziły tę wówczas jeszcze kontrowersyjną postać. Jednak upór i umiejętność przekonywania dyrektora szkoły spowodowały, iż Powiatowy Komitet Partyny PZPR zatwierdził majora Henryka Sucharskiego na patrona Szkoły Podstawowej w Gościcinie.

*Fot. 4
Uroczystość nadania
szkole imienia mjr
Henryka Sucharskiego*

Zaczęły się przygotowania do uroczystości. Uczniowie poznawali postać przyszłego patrona, jego życie i działalność. Młodzież gromadziła pamiątki po bohaterze. Nauczyciele z uczniami pracowali pod tym kątem w czasie lekcji i zajęć pozalekcyjnych.. Do przygotowań włączyło się również społeczeństwo Gościcina oraz zakład opiekuńczy fundując sztandar, który zamówiono w Starogardzie Gdańskim. Zbiórką funduszy na ten cel zajął się ówczesny przewodniczący Komitetu Rodzicielskiego - Józef Głodowski.

15 października 1974 roku do Gościcina, na uroczystość nadania imienia szkole, przybyli zaproszeni goście: władze powiatowe, przedstawiciele zakładu opiekuńczego, przedstawiciele parafii oraz goście honorowi: sierżant Jan Naskręt - uczestnik walk na Westerplatte i porucznik Dżennet Skibniewska - współpracownik majora na uchodźstwie.

Całą uroczystość uświetniła orkiestra Gościcińskiej Fabryki Mebli oraz przedstawicielstwo Wojska Polskiego z Wejherowa. Szkoła w tym dniu wyglądała szczególnie, udekorowana przez zakład opiekuńczy.²⁶

Nauczyciele, wychowawcy, młodzież szkolna oraz goście zebrali się na placu apelowym. Dyrektor szkoły, Kazimierz Chimerek odebrał z rąk przedstawicieli Rady Zakładowej GFM sztandar ufundowany przez zakład, rodziców i społeczeństwo Gościcina. Ogromnym przeżyciem dla całej społeczności szkolnej było wbicie gwoździ pamiątkowych, po czym sztandar wręczono Radzie Samorządu Szkolnego. Delegaci poszczególnych klas złożyli przysięgę, że sztandar szkoły będą czcić i szanować, „a wyteżoną nauką i pracą przyczynią się do rozślawienia imienia bohaterskiego patrona szkoły”.²⁷

Fot. 5
Uroczystość nadania
szkole imienia.
Wręczenie sztandaru

Fot. 6
*Tablica pamiątkowa
z popiersiem patrona*

W szkolnym holu, przy kąciku poświęconym majorowi, odsłonięto pamiątkową tablicę i popiersie patrona.

Cenną pamiątką tego dnia jest wpis w księdze pamiątkowej nieżyjącej już porucznik Dżennet Skibniewskiej: „Panie Majorze Sucharski. Melduję posłusznie, iż przybyła jeszcze jedna szkoła Twego Imienia. Bądź Spokojny - pamięć o Twoich bohaterskich żołnierzach i o Tobie Nie zginie. Westerplatte było nasze i będzie zawsze Polskie”. Autorka tych słów, będąca przy H. Sucharskim w jego ostatnich dniach życia, wspominała, że ostatnim życzeniem majora był „rosół z makaronem po polsku”.

Byli uczniowie i nauczyciele dzisiaj wspominają, że nadanie imienia szkole było uroczystością, z której byli bardzo dumni. Aby uczcić ten dzień obchodzono liczne rocznice nadania imienia szkole oraz rocznice urodzin patrona. Uroczystości związane z patronem stały się tradycją w gościńciniejskiej szkole.

12 września 1979 roku, w rocznicę urodzin mjr. H. Sucharskiego, uroczystym apelem, rozpoczęto obchody „Tygodnia patrona szkoły”. W tym czasie harcerze pełnili honorowe warty przed tablicą pamiątkową. Odbył się też konkurs pt.: „Mój patron”. Konkurs składał się z dwóch etapów. W rezultacie I miejsce zajął Tomasz Stefanowski²⁸, II - Dorota Kohsin oraz III - Jolanta Kozikowska i Marek Majkowski.

9 kwietnia 1984 roku, na apelu poświęconym Pamięci Narodowej, zainaugurowano obchody X-lecia nadania szkole imienia mjr. H. Sucharskiego. 15 października odbyła się uroczystość rocznicowa. Z tej okazji przybyli do szkoły: Inspektor Oświaty i Wychowania - były dyrektor szkoły Kazimierz Chimerek, sierżant Jan Naskręt, dyrektor GFM - Z. Panyłło, przewodniczący KR - Z. Drewa, sekretarz POP w Gościnnie - Józef Głodowski oraz przewodniczący ZSL - Karol Węsierski. Na uroczystej akademii

wspomnieniami z okresu walk na Westerplatte podzielili się sierżant Jan Naskręt. Delegacja uczniów złożyła kwiaty pod tablicą pamiątkową. Zaproszeni goście mieli też okazję obejrzeć wystawę poświęconą majorowi, którą zorganizowano w gabinecie historycznym. Odbył się też konkurs wiedzy o „Patronie szkoły”.

Dyrekcja, nauczyciele i uczniowie pamiętali również o żyjących bohaterach wojny obronnej 1939r. W kwietniu 1985 roku delegacja szkoły złożyła wizytę sierżantowi J. Naskrętowi i przekazała mu upominki: płaskorzeźbę z wizerunkiem mjr. Sucharskiego, rzeźbę (Świątek) - wykonaną przez ucznia, obraz olejny - portret J. Naskręta, książkę o tematyce II wojny światowej oraz album z pamiątkowymi zdjęciami z uroczystości 10-lecia nadania szkole imienia mjra H. Sucharskiego. W zamian kombatant ofiarował zdjęcia z historycznego wydarzenia, którym było sprowadzenie prochów majora z Włoch do Polski.

Ku czci patrona organizowano Biegi Pamięci. 10 listopada 1984 roku w biegach ulicznych, ku czci mjr. Henryka Sucharskiego, udział wzięło 250 uczestników. 30 października 1985 roku wzięło w nich udział 8 szkół z Wejherowa i okolicznych gmin. W czterech biegach startowało ponad 300 zawodników. Zwycięzcy otrzymali nagrody.

W czerwcu 1985 roku rozpoczęto przygotowania do tworzenia Izby Pamięci Narodowej.

W 89 rocznicę urodzin patrona, 12 listopada 1987 roku, nastąpiło uroczyste otwarcie Izby Pamięci poświęconej głównie sylwetce mjra H. Sucharskiego. Uroczystego otwarcia Izby dokonał dyrektor szkoły, mgr Henryk Pranga. Izbę przygotowali nauczyciele: mgr Maria Szeptuch i Maciej Tamkun. Gabloty wykonał rzemieślnik, Jan Potrykus, a model popiersia majora H. Sucharskiego - Edmund Doering.

W uroczystości wzięło udział wielu uczestników. Wśród honorowych gości byli: sierżant Jan Naskręt i porucznik Dżennet Skibniewska (b. adiutant kobiecych oddziałów obrony Wybrzeża w 1939 r.). W Izbie zgromadzono m. in.: urnę z ziemią z Westerplatte, fotoreportaż „Z ziemi włoskiej do Polski” - o przewiezieniu w 1971 roku prochów mjra H. Sucharskiego do ojczyzny, odznaczenia po majorze, literaturę i materiał ikonograficzny. Pod portretem patrona umieszczono jego credo: „Musimy wszyscy jak najlepiej spełnić swój obowiązek”.⁹ Ekspozyty gromadzono przez kilka lat.

Podczas uroczystości ogłoszono wyniki X konkursu wiedzy o mjr H. Sucharskim. Z klas V - VI, I miejsce zajął Michał Gunther (wnuk byłego kierownika szkoły A. Günthera), a z klas VII - VIII - Lucyna Ptach. Odbył się też konkurs literacki o majorze pod hasłem „Patron szkoły”, w którym I miejsce zajął M. Łukasik, II - A. Żaczek, III - S. Hejrowska i J. Gesler.

Obchody „Dnia patrona” w 1987r. poprzedzone były V Biegiem Pamięci. Uczestniczyło w nim około 300 zawodników z Gdańska, Wejherowa, Luzina, Przetoczyna, okolicznych gmin oraz członków klubów „Gryf” z Wejherowa i „Orleń” z Redy.

Dla uczczenia patrona nauczyciele organizowali coroczne wycieczki do Gdańska, w celu złożenia wianki kwiatów pod pomnikiem Bohaterów Obrońców Westerplatte

4. Rozbudowa budynku szkolnego

W roku 1980 dyrektorem szkoły został mgr Henryk Pranga. W tym czasie trwała rozbudowa budynku szkolnego. W pracach uczestniczył między innymi, mieszkaniec Gościcina, Stanisław Stankowski. Prace budowlane trwały do 1986 roku. W tym czasie lekcje odbywały się w trudnych warunkach. Pracę utrudniał hałas dochodzący z budowy. W tym czasie często prowadzono zajęcia na dworze. Uciążliwy był też „wszechobecny” brud z prac remontowych. Byli uczniowie pamiętają, że pomagali w uporządkowaniu tej części budynku przed oddaniem jej do użytku. W nowym skrzydle znalazły się: kuchnia, stołówka, biblioteka i sala gimnastyczna. Uczniowie pomagali również przy przeniesieniu sprzętu i mebli ze starej części szkoły do nowych gabinetów.

IV. Życie szkoły

1. Uroczystości

Lata powojenne w Polsce to okres trudny, niełatwo było pedagogom odnaleźć się w tamtej rzeczywistości. Do ich obowiązków należało przygotowywanie uroczystości, akademii i apeli poświęconych bohaterom i rocznicom tego okresu. Nauczyciele i uczniowie poświęcili swój czas, zaangażowanie i talent na przygotowywanie tych „uroczystości”, dlatego nie można tego okresu historii szkoły wymazać z pamięci.

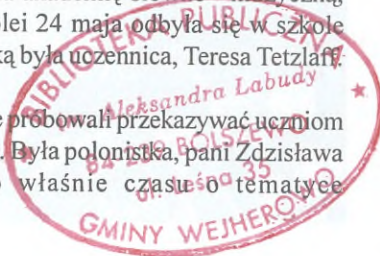

Fot. 7
*Akademia szkolna.
Lata siedemdziesiąte*

Przed rozbudową szkoły, akademie, np. z okazji Dnia Nauczyciela, Barbórki czy też Wielkiej Rewolucji Październikowej odbywały się w świetlicy szkolnej. Na apele odbywające się, co tydzień, w poniedziałek, na korytarzu, uczniowie poszczególnych klas przygotowywali „prasówki”, czyli informacje prasowe z kraju i ze świata.

Bardzo uroczysto obchodzono w szkole Święto Pracy oraz Dzień Wojska Polskiego. Na dzień 2 maja 1972r. młodzież szkolna przygotowała akademię słowno - muzyczną, która odbyła się w Gościńskich Fabryce Mebli. Z kolei 24 maja odbyła się w szkole akademia z okazji Dnia wojska Polskiego. Konferansjerką była uczennica, Teresa Tetzlaff. Inscenizację przygotowało koło recytatorskie.

W pierwszym okresie lat osiemdziesiątych, nauczyciele próbowali przekazywać uczniom pewne treści historyczne, które wcześniej były zakazane. Była polonistka, pani Zdzisława Begier pamięta widowisko historyczne z tego właśnie czasu o tematyce

narodowyzwoleńczej, gdzie między innymi śpiewano pieśń „Pierwsza kadrowa”.

Uroczyście w szkole obchodzi się święta patriotyczne. W kwietniu, który jest Miesiącem Pamięci Narodowej, nauczyciele i uczniowie, przed tablicą pamiątkową oraz pod pomnikiem ofiar pomordowanych w Piaśnicy, składają wiązanek kwiatów.

Fot. 8
Piaśnica - Miejsce Pamięci Narodowej

Od lat dyrekcja szkoły, nauczyciele i uczniowie pamiętają o Lucjanie Cyłkowskim. 12 marca 1986 roku odbyła się wzniosła uroczystość odsłonięcia tablicy pamiątkowej ku czci harcmistrza Lucjana Cyłkowskiego. Tablica umieszczona została na budynku elektrowni, w Bolszewie. Lucjan Cyłkowski był Komendantem Szarych Szeregów w Gdyni. Z powodu swej tajnej działalności zmuszony był w okresie okupacji ukryć się w elektrowni. Po odkryciu i aresztowaniu przez hitlerowców „został po ciężkich torturach, stracony w Stutthofie”.

Delegacja szkoły każdego roku uczestniczy w uroczystościach patriotycznych, w Białej. Miejsce to jest uświęcone krwią bohaterskich obrońców września 1939 roku- żołnierzy 1 Morskiego Pułku Strzelców.

Fot. 9
*Tablica upamiętniająca sylwetkę
i działalność harcmistrza
Lucjana Cyłkowskiego.
Elektrownia w Bolszewie*

2. Imprezy kulturalne

Na przełomie lat uczniowie mieli okazję uczestniczyć w różnych imprezach kulturalnych. W latach sześćdziesiątych i siedemdziesiątych dużą atrakcją dla dzieci było kino objazdowe. Filmy wyświetlano w świetlicy szkolnej. W latach siedemdziesiątych częste wyjazdy do Teatru Muzycznego w Gdyni organizowała pani Halina Klewer. 12 czerwca 1970 roku klasy ósme wyjechały do Sopotu, gdzie w Operze Leśnej miały okazję obejrzeć „Zemstę” A. Fredry, którą wystawiał Teatr Wybrzeże.³⁰

W marcu 1972 roku szkoła zawarła umowę z aktorem, Ringerem. Raz w miesiącu przyjeżdżał na spotkania w czasie, których uczniowie zapoznawali się m. in. z zagadnieniami dotyczącymi filmu, teatru, aktorstwa, telewizji, festiwalu piosenkarskich.³¹ Młodzież z radością przyjmowała spotkania z aktorem, dając temu wyraz aplauzem.

Gościńska Fabryka Mebli w roku 1969 obchodziła 70 rocznicę swojego powstania. Z tej okazji odbył się szereg imprez, w których uczestniczyli nauczyciele i uczniowie gościńskiej szkoły. Młodzież miała okazję między innymi obejrzeć wystawę swoich wyrobów, które fabryka zorganizowała w wejherowskim PDK.

W roku 1999 fabryka obchodziła kolejną wielką rocznicę - 100 lat istnienia. Święto fabryki uczcili też uczniowie szkoły w Gościcinie. Dnia 7 stycznia 2000 roku nauczyciele Gertruda Kruszyńska i Danuta Meyer zorganizowały Konkurs Jubileuszowy z okazji 100 - lecia Gościńskiej Fabryki Mebli. „Wśród licznych gości byli m. in. mieszkańcy sołectwa, przedstawiciele władz samorządowych Gminy Wejherowo, zarządu fabryki.” Witając uczestników dyr. mgr Urszula Drzewowska podkreśliła, że „idea konkursu łączy się z założeniami reformy oświatowej, rozbudzaniem zainteresowania uczniów małą ojczyzną”. W czasie spotkania rozstrzygnięto kilka konkursów, m. in. konkurs wiedzy o Fabryce Mebli, w którym I miejsce zajął Dawid Piernicki, II - Anna Mienik i Katarzyna Kowalewska, a wyróżnienie otrzymał Marcin Puszyński. W konkursie plastycznym najlepszymi okazali się: I - Joanna Hennig, II - Natalia Szymańska, III - Magdalena Reszke, a wyróżnienie przyznano Annie Lanc. W konkursie literackim: I m. zajęła Agnieszka Jędrzejewska, II - Gracjana Miska, III - Daria Sychowska oraz wyróżnienie - Patrycja Rutkowska. Zorganizowano również konkurs na pamiątki o fabryce, w którym I miejsce zajęła Anna Halmann, II - Katarzyna Kowalewska, III - Hanna Kobiela i wyróżnienie otrzymał Adam Okroy. Laureaci otrzymali nagrody rzeczowe, m. in. krzesła i taborety, ufundowane przez Gościńską Fabrykę Mebli. „W licznych zbiorze muzealiów, zgromadzonych przez uczniów, znalazły się takie, jak: zegar z dawnej portierni fabrycznej, fotografia przedstawiająca robotników siłowni z 1928 roku, dokumenty po zasłużonym pracowniku GFM Pawle Albeckim”. Organizatorzy spotkania wydali Jubileuszową „Gazetę Fabryczną”, w której m. in. znalazło się kalendarium dziejów zakładu. W czasie spotkania wójt, Dariusz Rytczak, ogłosił rok 2000 „Rokiem obchodów 600-lecia

pierwszego zapisku o Gościnnie”.

Impreza w szkole była m. in. podziękowaniem za wiele lat opieki fabryki nad szkołą podstawową w Gościnnie.³²

3. Zabawy i konkursy

Na przełomie lat dyrekcja szkoły i nauczyciele organizowali dla uczniów festyny np. z okazji Dnia Dziecka. 18 maja 1974 roku odbył się festyn z okazji Dni Oświaty Kultury i Prasy. W czasie festynu dzieci przeszły do remizy strażackiej, gdzie wzięły udział m. in. w konkursie tańca z krążkiem. W trakcie imprezy przygrywała orkiestra GFM oraz występował chór szkolny pod dyrekcją Zdzisława Tessy.

*Fot. 10
Chór szkolny prowadzony
przez nauczyciela
Zdzisława Tessę*

Obchody Dnia Dziecka w Gościnnie zawsze były wspaniale przygotowywane przez dyrekcję i grono pedagogiczne. W roku 1967 dzieci szkolne bawiły się znakomicie. Najpierw udały się na zabawy do lasu, następnie wzięły udział w zawodach sportowych na boisku szkolnym, gdzie przygrywała orkiestra GFM. W tym dniu odbyło się wiele konkursów z nagrodami. Dzieci otrzymały cukierki ufundowane przez Komitet Rodzicielski oraz poczęstunek w szkole - oranżadę i ciastka.

Orkiestra Gościnińskiej Fabryki Mebli przez wiele lat umilała niemal wszystkie uroczystości i imprezy szkolne.

2 czerwca 1973 roku w Gościnnie odbył się wielki festyn dziecięcy. Imprezę dla dzieci wspólnie zorganizowali: Rada Zakładowa GFM w Gościnnie, Szkoła Podstawowa, Ochotnicza Straż Pożarna oraz Społeczna Rada Klubu GFM. Uroczysty dzień przygotowano w Ośrodku Ochotniczej Straży Pożarnej, w Gościnnie. Bardzo bogaty program zawierał m. in.: występy artystyczne, w tym popisy gimnastyczne, wyścigi i

sztafety, zgaduj - zgadule z dziedziny przeciwpożarniczej i ochrony przyrody, konkursy, zmagania siłaczy i popisy zręczności, gry i zabawy przy orkiestrze oraz efektywną paradę przebierańców.

Uczniowie gościcińskiej szkoły równie ciekawie i barwnie spędzali Dzień Dziecka w latach następnych. 31 maja 1986 roku z budynku szkolnego wyruszył wielobarwny pochód, na którego czele podążała orkiestra GFM. Wszyscy udali się na boisko gminne. Najciekawszym punktem zabawy było wybranie najciekawszych strojów, w które dzieci były przebrane. Nie zabrakło też innych atrakcji, takich, jak: obwoźny bufet, strzelanie z pistoletu pneumatycznego oraz mecz nauczyciele - uczniowie, zakończony wynikiem 4:1 dla uczniów.

*Fot. 11
Dzień Dziecka.
Rok 2001*

*Fot. 12
Bal na zakończenie
VIII kl.- 1971rok.
Nauczyciele:
B. Kotłowska
i S. Zocholl
podpisują
pamiątkowe
książki*

Organizowano dla dzieci również choinki noworoczne i inne zabawy.

W styczniu 1971 roku przedszkolaki z ogniska szkolnego bawiły się przy muzyce, zabawa zaś urozmaicona była przez ciekawe „zgaduj - zgadule” opracowane przez opiekunkę, panią Salomeę Zocholl.

W styczniu 1971 roku szkolny SKS zorganizował dla uczniów biorących udział w zawodach „Bal Sportowca”.

Zimą 1977 roku, podczas ferii, zorganizowano w szkole zajęcia z nauki haftu i szydełkowania. Były też gry, zabawy świetlicowe i konkursy.

Podczas ferii zimowych, zorganizowanych w roku 1980, młodzież aktywnie uczestniczyła w zajęciach dla niej zorganizowanych. Uczniowie brali udział w rozgrywkach szachowych, zabawach na śniegu oraz zabawach świetlicowych. W konkursie pt. „Zima” pierwsze miejsce zajął uczeń Tomasz Stefanowski - późniejszy nauczyciel biologii w tej szkole.

Uczniowie szkoły w Gościcinie brali udział w szkolnych i międzyszkolnych konkursach.³³

Bardzo uroczyście obchodzono w szkole 500-lecie urodzin wybitnego polskiego astronoma, Mikołaja Kopernika. 15 lutego 1973 roku odbył się konkurs kopernikowski połączony z wieczornicą, z udziałem przedstawicieli poszczególnych klas.

11 października 1973 roku, z okazji 30-tej rocznicy LWP, odbył się konkurs na najlepszą piosenkę żołnierską. I miejsce zdobyła Mirosława Patelczyk z kl. VIII.³⁴

W 1982 roku w konkursie recytatorskim pt.: „Nasza Ojczyzna”, pierwsze miejsca zajęli: Beata Gajc, Andrzej Pobłocki, Mirosława Szczypior.

20 października 1983 roku rozstrzygnięty został konkurs: „Zgaduj - zgadula o Banku Spółdzielczym”. Połączono go z programem artystycznym, z udziałem uczniów. Honorowym gościem była przedstawicielka Banku spółdzielczego w Wejherowie.

W 1987 roku odbył się konkurs wiedzy o słynnym gdańskim astronomie, Janie Heweliuszu. Finał konkursu nastąpił 9 grudnia. Jury w składzie: mgr A. Janusz i mgr S. Kwizdińska przyznało I miejsce Katarzynie Dampc, II - Markowi Bujak i III - Ryszardowi Rybakowskiemu. Przyznano też 2 wyróżnienia, które otrzymali: Marta Czaja i Bartłomiej Gołda.

4. Sport

Ważną rolę w życiu szkoły odgrywał sport. Pomimo, tego iż nie było w latach siedemdziesiątych jeszcze sali gimnastycznej, uczniowie odnosili liczne sukcesy w zawodach szkolnych i międzyszkolnych.

W roku szkolnym 1972/73, w powiatowych zawodach lekkoatletycznych, na stadionie „Gryfu” w Wejherowie, w klasyfikacji ogólnej szkoła zajęła IV miejsce z punktacją 75,5

pkt. Uczennica kl. VIII, Barbara Puzdrowska, zdobyła I miejsce w biegu na 200m (czas 33 sek.).³⁵

Uczniowie brali też udział w turniejach organizowanych przez Gminę. W 1976 roku „reprezentanci szkoły wzięli udział w Turnieju Lekkoatletycznym odbywającym się w Gminnej Szkole Zbiorczej, w Bolszewie”.

Byli uczniowie, którzy uczęszczali do szkoły w latach siedemdziesiątych i osiemdziesiątych, wspominają z rozrzuwieniem drużynę piłki nożnej. Pan Marek Ruciński: pamięta „byłem w drużynie piłki nożnej, w reprezentacji szkoły, gdzie odniosłem mały sukces wraz z drużyną zajmując drugie miejsce na gminnych zawodach.”³⁶

W roku szkolnym 1984/85 nauczyciele uczący wychowania fizycznego, mgr A. Kędziński i mgr M. Freitag, byli dumni z osiągnięć swoich wychowanków. Uczniowie brali udział m. in. w imprezach sportowych organizowanych na terenie województwa gdańskiego.

Dnia 3 marca 1985 roku, na Indywidualnych Mistrzostwach Młodzików woj. gdańskiego w Biegach Przelajowych, I miejsce zajął Kazimierz Koszykowski. 14 marca dziewczęta w składzie: B. Paluch, B. Palach, D. Baranowska, D. Klein i E. Kąkol zajęły I miejsce w biegach ulicznych zorganizowanych w Redzie, zaś spośród chłopców - II. Indywidualne zwycięstwo odniósł K. Koszykowski.

Również w 1985 roku, w Indywidualnych Mistrzostwach Młodzików Makroregionu Północnego, w Biegach Przelajowych, II miejsce zajął Kazimierz Koszykowski, III - Beata Paluch. 2 kwietnia odbył się finał XII Wojewódzkich Sztafetowych Biegów Przelajowych, w którym dziewczęta szkoły gościcińskiej zajęły II miejsce, a chłopcy IV. Miesiąc później, 13 maja, w zawodach rejonowych w Redzie, w poszczególnych dyscyplinach, I miejsca zajęli: K. Koszykowski, B. Paluch, K. Buzan i B. Paluch, II - S. Trawicka. Kazimierz Koszykowski w 1985 roku brał jeszcze udział w Mistrzostwach Makroregionu w Elblągu, gdzie w biegu na 2000m zajął III miejsce.³⁷

W roku szkolnym 1985/86 uczennice biorące udział w Wojewódzkich Sztafetowych Biegach Przelajowych zajęły III miejsce. Uczniowie szkoły zakwalifikowali się też do półfinałów wojewódzkich w kometce dziewcząt i chłopców oraz do rejonowych zawodów w tenisie stołowym i do rejonowych zawodów w piłce nożnej (chłopcy).³⁸ 18 października, w Biegu im. Mjr. H. Sucharskiego, który został rozegrany w dziesięciu kategoriach, w klasyfikacji drużynowej I miejsce zajęła szkoła w Luzinie, II - Gościcino, III - Szkoła Podstawowa nr 2 z Redy. Wśród chłopców starszych I miejsce zajął Piotr Ginter z Gościcina, a wśród młodszych dzieci - Wojciech Grzenkowicz również z Gościcina.

W roku szkolnym 1986/87, w Igrzyskach Rejonowych, szkoła zajęła I miejsce drużynowo oraz I, III, VI i VII indywidualnie. W Igrzyskach Wojewódzkich - IV miejsce drużynowo i III - w lekkiej atletyce. W zawodach wyróżnili się uczniowie: E. Konkol, H. Koss, M. Brzeska oraz J. Damaszkie.

Dnia 14 maja 1988 roku szkoła wzięła udział w VI Biegach Zwycięstwa. Ogółem w biegach uczestniczyło 270 zawodników z 11 szkół podstawowych i 4 średnich, z województwa gdańskiego. Bieg uświetnił były uczeń szkoły w Gościcinie, „mistrz Polski Północnej”, Kazimierz Koszykowski. W kategorii klas VII-VIII dziewczęta wywalczyły II i III miejsce, zaś w kategorii klas V-VI - II dziewczęta i III chłopcy.³⁹

Corocznie, w maju, w Wejherowie odbywają się biegi uliczne. W 1999 roku, w ramach II Ogólnopolskiego Biegu Jakuba Wejhera, XIV Ogólnopolskiego Biegu Belfrów im. Ryszarda Kowalskiego i IV Biegu Strażaków, na starcie stanęło blisko 500 zawodników z całej Polski. W kategorii dziewcząt z rocznika 1986-1987 II miejsce zajęła Agnieszka Langa, uczennica V klasy Szkoły Podstawowej w Gościcinie.¹¹

5. Wycieczki

Spośród wielu metod nauczania, jakie stosują nauczyciele, wycieczka jest jedną z ciekawszych, gdyż aktywizuje uczniów i rozbudza ich zainteresowania. W latach powojennych, z powodu ubóstwa wielu rodzin gościcińskich, organizowano niewiele wyjazdów. Byli uczniowie tak wspominają te lata: „Myśmy się cieszyli z wycieczek pieszych jak pójście do lasu na grzyby, czy na spacer nad rzekę...”⁴¹

W 1970 roku, za pieniądze zarobione w akcji zalesiania, uczniowie w dniach 8-11 czerwca, pojechali na wycieczki do Trójmiasta. W Gdyni zwiedzili Muzeum Marynarki Wojennej oraz Stocznnię im. Komuny Paryskiej. W Gdańsku podziwiali Stare Miasto, a w Sopocie udali się na molo.

Jak już wspomniałam wcześniej najczęściej organizowano wycieczki do Gdańska, na Westerplatte. Były one związane z patronem szkoły, mjr Henrykiem Sucharskim. W czerwcu 1973 roku udali się tam uczniowie klas czwartych z opiekunami: Haliną Klewer i Barbarą Czoska. Rok później udały się tam klasy drugie i trzecie. Wycieczki na Westerplatte organizował i finansował Komitet Rodzicielski.

W 1973 roku nauczyciele: Zenona Bartoń i Weronika Osińska, z klasami ósmymi, udały się na wycieczkę „szlakiem walk Ludowego Wojska Polskiego w czasie II wojny światowej”.⁴²

Organizowano też liczne wycieczki do stolicy, gdzie uczniowie mogli podziwiać Wilanów i Łazienki Warszawskie. Były uczeń, uczęszczający do szkoły w latach 1976-1984, wspomina: „były organizowane częste wycieczki, dzieci poznawały swój kraj. Pamiętam najbardziej wycieczkę do Warszawy. Po raz pierwszy widziałem stolicę, jej zabytki i ciekawą architekturę”.⁴³

*Fot. 13
Wycieczka do
Warszawy. Wilanów
- rok szkolny 1972/73*

15 października 1996 roku do Warszawy udała się grupa aktywnych czytelników biblioteki z klas ósmych. Wycieczkę zorganizowała pani Gertruda Kruszyńska, nauczyciel-bibliotekarz. Dzięki staraniom bibliotekarki uczniowie za wycieczkę nic nie płacili, gdyż fundusze uzyskała od sponsorów. Uczniowie zwiedzili salę posiedzeń Sejmu i Bibliotekę Sejmową gdzie zobaczyli dział informacyjny, mediatekę i czytelnię. Młodzież oklaskami przywitała spotkanego przed gmachem sejmu polityka, Tadeusza Mazowieckiego, który gestem przyjaźni odpowiedział na entuzjazm uczniów z naszej szkoły. Uczniowie zwiedzili też Łazienki Warszawskie.

Pani Zdzisława Begier⁴⁴ wspomina wycieczkę do Warszawy samolotem, na którą wyjechali wyróżnieni uczniowie klas starszych. Opiekunami byli pani Zdzisława Begier i pan Daniel Bawelski. Wycieczka była jednodniowa uczniowie wyruszyli z lotniska w Rębiechowie na Okęcie. Dodatkową „atrakcją” wycieczki były związane z lotem turbulencje.

*Fot. 14
Wycieczka do Warszawy.
Zwiedzanie m.in.: Biblioteki
Sejmowej*

Nauczyciele, w ostatnich latach, wyjeżdżają z uczniami na wycieczki regionalne i krajowe. Organizują też biwaki i rajdy rowerowe po najbliższej okolicy. Wycieczki szkolne są często ogromnym przeżyciem dla dzieci. Jedną z byłych uczennic zapamiętała „niezapomnianą wycieczkę rowerową nad jezioro Żarnowieckie z całą klasą i najlepszą wychowawczynią”⁴⁵

*Fot. 15
Wycieczka po najbliższej
okolicy. Uczniowie
poznają historię
miejscowości.
Klasa V a - rok 2001*

W 1996 roku Rada Rodziców zafundowała uczniom z najwyższą średnią ocen wycieczkę do Szwecji.

6. Chór, organizacje, szkolne koła zainteresowań

W pierwszych latach powojennych, w szkole nie było kół zainteresowań z powodu warunków lokalowych. W roku szkolnym 1960/61 działały już koła: recytatorskie oraz pieśni i tańca - prowadzone przez Zdzisławę Mościpan, introligatorskie - A.Günther, a także zespół instrumentalny - Zdzisław Tessa.

W latach sześćdziesiątych kół zainteresowań przybywało. Były uczeń szkoły pamięta, że w klasie VII i VIII brał udział w „zajęciach kółka geograficznego, kierowanego przez panią Zocholl, reprezentując szkołę na szczeblu międzyszkolnym i powiatowym z dobrymi wynikami, a także w zajęciach szkolnego koła fotograficznego, kierowanego przez panią Kopczak”.⁴⁶ W listopadzie 1969 roku, za pośrednictwem Miejskiego Domu Kultury w Wejherowie, doszło do spotkania dzieci z kółka fotograficznego z dziećmi szkół gdyńskich. Pierwsze miało miejsce w Gościnnie, kolejne w Gdyni.

W szkole prowadzone były też koła: matematyczne oraz muzyczne. Uczniowie mieli możliwość nauki gry na instrumentach muzycznych. „Na kółku muzycznym uczyłam się grać na akordeonie”.⁴⁷ W latach sześćdziesiątych istniała też modelarnia i szkolne koło

sportowe. W tym czasie działały też organizacje szkolne takie, jak: Liga Ochrony Przyrody, Liga Ochrony Kraju i Polski Czerwony Krzyż.

W latach siedemdziesiątych opiekę nad kołem fotograficznym objął mgr Henryk Pranga. „Dzięki p. Pranga zainteresowałem się fotografią”, wspomina były uczeń.⁴⁸ W roku szkolnym 1979/80 odbył się w szkole konkurs fotograficzny pt.: „Złota polska jesień”, członkiem komisji m. in. był kolejny opiekun koła, B. Formela.

W szkole istniało też koło recytatorskie. Uczniowie należący do koła „montażami słowno-muzycznymi uświetniali wszelkie szkolne akademie i uroczystości”. W roku 1973 prowadziła koło pani Zdzisława Begier.

W latach osiemdziesiątych utworzono szereg nowych kół zainteresowań: m.in. plastyczne, biologiczne, techniczne, polonistyczne, chemiczne i historyczne. Każdy uczeń mógł wybrać dla siebie koło, które go interesowało. „Koła były dobrym sposobem spędzania wolnego czasu”, rozwijały i pogłębiały zainteresowania uczniów. „Na kółku geograficznym pogłębialiśmy wiedzę o regionie, Polsce i świecie, a także o innych dziedzinach”. Na kółku fotograficznym dzieci poznawały cały proces wywoływania kliszy i wykonywania odbitek: „wszystko ręcznie, a nie jak to ma miejsce dzisiaj w tzw. kombajnach”.

W szkole działała kiedyś Szkolna Kasa Oszczędności. Przez długie lata zajmowała się tą działalnością pani Salomea Zocholl, która ogłaszała coroczne konkursy oszczędności. Dzieci posiadały książeczki SKO, na które wpłacały swoje oszczędności.

Duże sukcesy w szkole i poza nią odnosił chór szkolny, którego organizatorem i pierwszym dyrygentem był Zdzisław Tessa. W roku 1958, z powodu braku pomieszczenia w szkole, próby chóru odbywały się w świetlicy Gościńskiej Fabryki Mebli. Dzięki gościnności fabryki nauczyciele i uczniowie mogli wcześniej wracać do domu, „za dnia”.⁴⁹ Wraz z chórem Zdzisław Tessa prowadził zespół instrumentalny. Uczniowie pamiętają, że członkowie zespołu grali „na różnych instrumentach, między innymi na mandolinach,

Fot. 16
Chór szkolny - rok 1970

gitarach, akordeonie i pianinie". Uczniowie grali na własnych instrumentach. Zespół uświetniał uroczystości organizowane zarówno w szkole, jak i poza nią.

W 1962 roku pracę w gościcińskiej szkole rozpoczęła pani Halina Klewer ucząc muzyki. W latach późniejszych przejęła też opiekę nad szkolnym chórem i zespołem muzycznym.

Zarówno w czasie kierownictwa Zdzisława Tessy, jak i Haliny Klewer, chór wraz z zespołem instrumentalnym zdobywał liczne nagrody. „Braliśmy udział w różnych przeglądach muzycznych i chóralnych”.

W styczniu zorganizowano dla członków chóru i zespołu wieczorek, w trakcie którego „były konkursy w pięknym śpiewie”.

13 maja 1973 roku „chór szkolny pod dyktando Zdzisława Tessy brał udział w Świącie Pieśni i Muzyki Szkół Powiatu Wejherowskiego w Wejherowie. Otrzymał Puchar Przechodni Szkół Wiejskich”.

11 maja 1974 roku w Wejherowie odbył się Powiatowy Festiwal Pieśni o Morzu. Chór gościcińskiej szkoły został wyróżniony i zakwalifikowany do udziału w V Festiwalu Pieśni o Morzu.⁵⁰

W czerwcu 1970 roku chór szkolny liczył 37 osób, a zespół muzyczny - 15. W 1974 roku - już 100 członków, a zespół - 14. Trzon zespołu stanowił zespół akordeonistów, złożony z 10 osób.²²

W roku 1978, w Wejherowie, miały miejsce eliminacje rejonowe do Wojewódzkiego Przeglądu Amatorskiej Działalności Artystycznej Szkół Podstawowych. Eliminacje organizował wydział Oświaty i Wychowania Urzędu Miejskiego. Udział wzięło 10 zespołów reprezentujących miasto Wejherowo oraz gminy: Szemud, Łęczyce, Gniewino i Wejherowo. Chór z Gościcina zakwalifikował się i w efekcie zajął trzecie miejsce.

7. Harcerstwo

Największą organizacją w powojennej historii szkoły było zdecydowanie harcerstwo.

*Fot. 17
Lata siedemdziesiąte.
Na akordeonie gra
Z. Tessa*

Należała do niego większość uczniów. Byli uczniowie pamiętają, że był czas, kiedy to dyskoteki i zabawy organizowane były tylko w ramach tej organizacji. Harcerze często spotykali się na „kominkach harcerskich”.⁵²

W maju 1973 roku drużyna harcerska otrzymała wyróżnienie za udział w V Rajdzie Szlakiem Pancernych. Rajd zorganizowano, by oddać hołd czołgistom z Brygady Pancernej im. Obrońców Westerplatte i żołnierzom Gwardii Pancernej I Armii Radzieckiej, poległym za wyzwolenie Wybrzeża w XXVIII rocznicę wyzwolenia Ziemi Gdańskiej. Drużynę harcerską szkoły w Gościcinie wyróżnili: Oddział Morski PPTK w Gdyni, redakcja „Wieczoru Wybrzeża”, Zarząd Miejski PPTK w Gdyni oraz gospodarze miasta Redy i Ziemi Wejherowskiej.⁵³

Harcerze czynnie angażowali się w życie szkoły. Pamiętali też, aby w dniu święta Patrona Szkoły, 12 października, złożyć wiązanek kwiatów pod tablicą pamiątkową. „Tu również

Fot. 18
Poczet sztandarowy.
Lata siedemdziesiąte

Fot. 19
Klasa IV
z wychowawczynią
panią Sylwią
Kwidzińską

przez cały dzień przedstawiciele poszczególnych drużyn pełnili wartość honorową”.

Przez długi okres czasu harcmistrzem drużyny harcerskiej w gościcińskiej szkole była nauczycielka języka polskiego pani mgr Sylwia Kwidzińska.

Harcerze, aby zapewnić sobie fundusze na zakup potrzebnych akcesoriów, pracowali, np. w roku 1960 „Szkolna organizacja harcerska sadziła lasy w Gowinie i za zdobyte fundusze kupiono 2 namioty, resztę pieniędzy przeznaczono na obóz”.

8. Prace społeczne i akcje charytatywne

Uczniowie angażowani byli do licznych prac społecznych. W roku 1958 zostali włączeni do „społecznej akcji budowy 1000 szkół na 1000-lecie”.²⁵

W latach siedemdziesiątych również gościcińska szkoła „przejęła się” hasłem Gierka „pomóżcie”. W ramach realizacji tego hasła, we wrześniu 1971, roku klasy I-IV zebrały żołędzie, które sprzedano potem Centrali „Las” w Wejherowie. Pieniądze przeznaczono na wyposażenie sal lekcyjnych. W ramach tej samej akcji młodzież, w czynie społecznym, pomagała przy budowie Remizy Strażackiej.

W szkole bardzo dobrze prosperowała „spółdzielnia uczniowska”, która w czerwcu 1970 roku, osiągnęła „obrotu w kwocie 29466,37 zł.”²⁶

Uczniowie licznie uczestniczyli w akcjach sadzenia drzew. W 1970 roku za udział w takiej akcji, szkoła uzyskała fundusze z Nadleśnictwa, które przeznaczono na wycieczki dla dzieci. Akcja zadrzewiania trwała kilkanaście lat. W 1986 roku uczniowie pracowali przy zalesianiu terenów Nadleśnictwa Wejherowo. Posadzono drzewa na obszarze kilku hektarów, a zarobione pieniądze, jak zawsze przeznaczono na wycieczki.

Uczniowie tak, jak i obecnie, dbali o teren szkolny. „W dniach 23 IX-26 IX 1974r. odbyły się w naszej szkole prace społeczno-użyteczne. Celem ich było uporządkowanie terenu szkoły, boiska, najbliższej okolicy”. Dzieci rolników w tych dniach pomagały rodzicom w polu przy wykopkach. „Uczniowie klas VII i VIII zbierali buraki z pól w pobliskim PGR, dzieci z klas V i VI pracowały na terenie Gościcińskiej Fabryki Mebli, pozostali na terenie szkoły, boiska i wsi”. Przygotowano m. in. boisko do piłki ręcznej i skocznię.

16 maja 1987 roku uczniowie „w sobotę czynu społecznego”, porządkowali teren szkoły, sadzili drzewa i krzewy oraz naprawiali sprzęt szkolny.

Corocznie organizowany był „tydzień prac społecznych”, w którym uczniowie wykonywali prace porządkowe wokół szkoły i nie tylko. W 1976 roku, od 11-16 X, uczniowie myli i pastowali podłogi, wrzucali węgiel do kotłowni oraz porządkowali szafy z pomocami naukowymi.

W październiku każdego roku młodzież szkolna wyjeżdżała na wykopki. W 1976 roku akcja wykopkowa miała miejsce w PGR Jerzewo i Kaczkowo. W wykopkach uczestniczyli

uczniowie klas starszych.

W roku 1977, oprócz prac porządkowych na terenie szkoły, uczniowie również pomagali przy zbiorach ziemniaków w Państwowych Gospodarstwach Rolnych. Rok później pracowali przy zbiorach w PGR Godętowo.⁵⁶ W 1983 w Zakładzie Rolnym Pętkowice i Lisewo. W 1985 roku w Zakładzie Rolnym w Kapinie i Pętkowicach oraz u gospodarzy indywidualnych, w Gościnnie. Zarobione pieniądze szkoła przeznaczyła na wycieczki.⁵⁷

Nauczyciele i uczniowie Gościcińskiej szkoły od lat biorą udział w akcjach humanitarnych. W 1974 roku szkoła otrzymała podziękowanie od Kuratora Gdańskiego Okręgu Szkolnego, Michała Anisimowicza, w którym dziękował uczniom za udział w akcji rozprowadzania znaczków z wizerunkiem Mikołaja Kopernika. W podziękowaniu załączono książki o tematyce II wojny światowej. Dochód z tej akcji przeznaczony był na budowę Centrum Zdrowia Dziecka.

W 1982 roku dzieci wszystkich klas wzięły udział w akcji charytatywnej na rzecz powodziń. Zebrano kwotę 16543 zł. oraz 15 paczek z odzieżą. „Najwięcej pieniędzy zebrała klasa VI b - 1585 zł.”⁵⁸

W ostatnich latach działalności szkoły, w nowej sytuacji politycznej Rzeczypospolitej, nauczyciele i uczniowie nie zapominają o pokrzywdzonych przez los i o najbardziej potrzebujących.

Już od kilku lat nauczycielka, pani Danuta Meyer-Seroczyńska wraz z wychowankami organizuje w okresie świątecznym upominki dla dzieci z Domu Dziecka w Łęborku.

Od kilku lat, dzieci ze Szkolnego Koła PCK, organizują w okresie świątecznym, wyjazdy do Domu Pomocy Społecznej w Wejherowie, z przygotowanym programem artystycznym. Uczniowie odwiedzają też chore dzieci w szpitalu wejherowskim, zwłaszcza w okresie Dnia Dziecka. W okresie świątecznym organizowane są spotkania opłatkowe dla seniorów i osób samotnych z Gościna.

*Fot. 20
Uczniowie ze
Szkolnego
Koła PCK podczas
występu dla seniorów.
Spotkanie
opłatkowe - 2001r*

9. Ostatnie lata szkoły

W ostatnich latach swego istnienia szkoła „postawiła na ekologię”. Uczniowie uczestniczą aktywnie w krajowych sejmikach ekologicznych oraz biorą udział w konkursach związanych z ekologią. We wrześniu 1996 roku, w Bieszczadach, w ramach programu „Czysta Wisła i Rzeki Przymorza”, odbyło się drugie krajowe seminarium dla młodzieży oraz VI Ogólnopolskie Forum Ekologii Wsi. Podczas seminarium dla młodzieży wręczono nagrody i wyróżnienia związane z realizacją programu. Wśród laureatów znaleźli się uczniowie z gościńskiego szkoły. W konkursie literackim wyróżnienie zdobyła Izabela Andryskowska, zaś w plastycznym: Hanna Wojciechowska i Łukasz Uzdrowski. W 1996 roku, w dniach 4 i 5 października, w gościńskiej szkole, miał miejsce VII Rejonowy Sejmik Ekologiczny programu „Czysta Wisła i Rzeki Przymorza”. Uczestniczyło w nim ponad stu uczniów szkół podstawowych i średnich. Organizatorami byli: Urząd Gminy Wejherowo oraz Fundacja Centrum Edukacji Ekologicznej Wsi w Krośnie. Współorganizatorami byli: Liga Ochrony Przyrody z Redy i Wejherowa oraz Dyrekcja Szkoły Podstawowej w Gościnnie. Młodzież zaprezentowała ekologiczny program artystyczny, który przygotowała pod kierunkiem Danuty Meyer i Marii Treder. W czasie trwania sejmiku miały miejsce: prelekcje, wystawa, Turniej Wiedzy Ekologicznej, konkurs literacki i plastyczny oraz ćwiczenia ochrony środowiska w Szkole Podstawowej, w Orlu.⁵⁹

Kolejny Sejmik Ekologiczny programu: „Czysta Wisła i Rzeki Przymorza” odbył się w maju 1998 roku.

W szkole, aktywnie działa biblioteka, która organizuje coroczne konkursy czytelnicze. W 1985 roku na jednego ucznia przypadało 1,4 książek zaś w 2001 - 10. Każdego roku, nauczyciele pracujący w bibliotece przyjmują do grona czytelników uczniów klas pierwszych. Z tej okazji nowi czytelnicy składają przyrzeczenie. Po ślubowaniu uczniowie wypożyczają pierwsze książki oraz otrzymują do nich zakładki.

Fot. 21
*Uroczyste pasowanie
na czytelnika.
Biblioteka szkolna
- rok 2000*

Od kilku lat bibliotekarka, pani Gertruda Kruszyńska, organizuje liczne uroczystości i imprezy. Zorganizowała m.in.: „Spotkanie z poezją” w trakcie, którego swoje wiersze przedstawiały uczennice: Lilia Wilczyńska, Tatiana Bekisz, Agnieszka Wesołowska oraz Anna Wioska. Podkład muzyczny w całości przygotowała pani Danuta Meyer z uczniami: Daria Sychowską, Aleksandrą Dampc, Hanną Lademan i Łukaszem Bach.

Fot. 22
„Spotkanie z poezją”

Fot. 23
„Sąd nad papierosem”

W marcu 2001 roku nauczyciele bibliotekarze wraz z pedagogiem szkolnym zorganizowali imprezę: „Sąd nad papierosem”.

W szkole od kilkunastu lat działa świetlica i stołówka szkolna. Uczniowie mają możliwość spożycia ciepłego posiłku oraz miłego spędzenia wolnego czasu przed lub po lekcjach w świetlicy, gdzie dzieci odrabiają lekcje pod okiem nauczycieli oraz wykonują wspaniałe prace plastyczne.

Corocznie uczniowie szkoły uczestniczą w obchodach organizowanych w Miejscach Pamięci Narodowej: w Piaśnicy, Białej oraz przy tablicy upamiętniającej Lucjana Cyłkowskiego.

Do tradycji szkolnych, należy już impreza, pt.: „Paszport do gimnazjum”, w której uczniowie klas szóstych rywalizują ze sobą o złoty paszport.

Fot. 24
Biała. Cmentarz poległych
żołnierzy z 1 Morskiego
Pułku Strzelców

Fot. 25
Paszport do gimnazjum.
Rok 2000/2001

Od 1999 roku działa w szkole Koło Teatralno-Muzyczne, którego opiekunami są panie: Marzena Krzezińska, Wioleta Runtz i Joanna Krause. Nauczycielki same tworzą scenariusze i oprawę muzyczną przedstawień, przygotowują też wraz z rodzicami dekoracje i stroje. Uczniowie z koła swymi występami artystycznymi umilają imprezy szkolne, występowali też w Domu Pomocy Społecznej w Wejherowie oraz dla Stowarzyszenia Rodzin Wielodzietnych naszej gminy. Koło na swoim koncie ma liczne sukcesy: I miejsce na Gminnym Przeglądzie Małych Form Scenicznych, I miejsce na Festiwalu Piosenki Ekologicznej, I miejsce w kategorii widowisk obrzędowych w języku polskim na XII Przeglądzie Zespołów Kolędniczych Województwa Pomorskiego w Sierakowicach, udział w konkursach i przeglądach, m.in. na deskach Teatru Miniatura w Gdańsku, w Wejherowskim Centrum Kultury, Starostwie Powiatowym oraz Amfiteatrze Wejherowskim.

W związku z reformą szkolnictwa w Gminie Wejherowo utworzono nową szkołę - Gimnazjum. W 1999 roku dyrektorem gimnazjum został mgr Henryk Pranga, zaś dyrektorem Samorządowej Szkoły Podstawowej - pani mgr Urszula Drzewowska.

Fot. 26

*Dzieci z koła teatralnego
podczas występu*

10. Pracownicy

W czasie stu trzydziestu lat przez szkołę podstawową w Gościcinie przewinęło się ponad trzystu nauczycieli i wielu innych pracowników.

Najwybitniejszą postacią szkoły jest niewątpliwie Augustyn Günther, kierownik szkoły w latach (1935 - 1969).

Augustyn Günther urodził się 17 listopada 1907r. w Dąbrówce w pow. kościerskim. W roku 1925 ukończył Państwowe Seminarium Nauczycielskie w Kościerzynie. Dnia 1 września 1927 roku otrzymał mianowanie na tymczasowego nauczyciela 1 klasowej szkoły powszechnej w Melwinie w powiecie morskim, zaś 1 września 1930 roku został stałym nauczycielem publicznych szkół powszechnych. Przysięgę służbową złożył 10 marca 1931 roku.

W 1931 roku jako „Okręgowy Komisarz Spisowy” przeprowadzał drugi powszechny spis ludności Rzeczypospolitej Polskiej w Powiecie Morskim.

Za „honorową” pracę dniu 10 VI 1932r. Główny Urząd Statystyczny uhonorował Augustyna Günthera odznaką „Za Ofiarną Pracę”.

W 1932 roku został przyjęty na grupę humanistyczną Wyższego Kursu Nauczycielskiego w Toruniu.

W lipcu 1934 roku ukończył Kurs Wychowawczy dla nauczycieli publicznych szkół dokształcających zawodowych.

1 września 1933 roku rozpoczął pracę jako nauczyciel w publicznej szkole powszechnej męskiej w Wejherowie. 1 grudnia 1935 roku zaczął pełnić obowiązki kierownika publicznej szkoły powszechnej w Gościcinie.

W maju 1938 roku Kurator Okręgu Szkolnego Pomorskiego, Antoni Ryniewicz, nadał

A. Güntherowi Brązowy Medal za Długoletnią Służbę. W październiku 1938 roku Ryniewicz pismem wyraził „podziękowanie za ofiarną pracę, której pan dokonał w dziele Przysposobienia Oświatowego Przedpoborowych do Obrony Narodowej, na kursie wieczorowym w Gościcinie, w roku szk. 1937/38.”

W lipcu 1938 roku brał udział w wakacyjnym kursie Wyrobu Pomocy Naukowych dla Nauczycielstwa Szkół Powszechnych.

Z dniem 1 sierpnia 1938 roku w drodze konkursu został mianowany kierownikiem publicznej szkoły powszechnej III stopnia w Gościcinie.

Okupacja niemiecka zastała Günthera w Gdyni. Dnia 17 września 1939 roku został zatrzymany przez Niemców na Obłuzu. Przetrzymany był w budynkach Urzędu Emigracyjnego. Stąd na początku października wraz z innymi więźniami wyruszył w piesznej kolumnie, liczącej kilka tysięcy cywilów, mężczyzn i został umieszczony w budynkach pokoszarowych w Nowym Porcie, gdzie przebywał jako jeńiec cywilny. Początkowo pracował na Westerplatte przy wykopywaniu kikutów drzew, później „przy burakach” niedaleko Nowego Dworu. Po 20 listopadzie 1939 roku odesłano go do Nowego Portu. Przesiedział tam jeszcze dwa tygodnie i 22 grudnia 1939 roku został zwolniony.⁶⁰

Niemiec, który zwalniał więźnia trzykrotnie powtarzał polecenie zameldowania się u sołtysa w ostatnim miejscu zamieszkania. Augustyn Günther przed wojną był prezesem Polskiego Związku Zachodniego na Obłuzu, więc istniała możliwość aresztowania go, dlatego najpierw udał się do krewnych zamieszkających, na Obłuzu. Tam powiedziano mu: „w Gościcinie na ciebie czekają. Dzieci i teściowej już tam nie ma, jedynie żona jest jeszcze w Wejherowie, u jakiejś położnej. Nawet do Wejherowa nie wolno ci jechać. Najlepiej jutro wczesnym rankiem udasz się w rodzinne strony”. Postąpił tak, jak doradzali mu krewni i następnego dnia był już u swoich rodziców. Kilka dni ukrywał się w Dąbrowce, następnie lasami przedarł się do teściów mieszkających w Osowie. Tam po długim czasie zobaczył się z dziećmi a później z żoną.⁶¹

Przez cały rok 1940 ścigany przez gestapo, ukrywał się w Borach Tucholskich w okolicach Osowa i Dąbrowki. Córka Günthera, Jadwiga, pamięta z tego okresu, jak jej ojciec przenocował jedną noc w domu dziadków.

W październiku 1940 roku zgłosił się do pracy przy budowie autostrady Chojnice - Tczew. Dnia 4 lipca 1940 roku z dużą częścią pracowników wywieziony został na roboty przymusowe najpierw na Litwę, a we wrześniu 1941 na tereny okupowane na obszarze ZSRR. Pracował jeszcze w Starej Rusi oraz w Dziedowiczach i Porchowiu. „Kapitulacja zastała ojca w Kotle w Kurlandii”.

10 maja 1945 roku Günther został wywieziony przez Armię Czerwoną do ZSRR. Tam w obozie dla cudzoziemców oczekiwał na repatriację. 23 października 1945 roku, po przybyciu do Polski, zarejestrował się w Państwowym Urzędzie Repatriacyjnym w Poznaniu, a następnie udał się w poszukiwaniu rodziny do Osowa. Na przełomie listopada i grudnia przebywał m.in. w Karsinie.⁶²

Do Gościcina, z wojennej tułaczki, powrócił 15 grudnia 1945 roku i ponownie otrzymał stanowisko kierownika szkoły.⁶³

Od września 1948 roku pełnił też obowiązki kierownika, Publicznej Średniej Szkoły Zawodowej w Gościcinie.

5 października 1948 roku otrzymał dyplom nauczyciela, uprawniający do nauczania języka polskiego i historii w średnich szkołach zawodowych.

Augustyn Günther funkcję kierownika Szkoły Podstawowej w Gościcinie pełnił do 1969 roku. Będąc na emeryturze pracował jeszcze kilka lat w bibliotece szkolnej.⁶⁴

Do 1975 roku mieszkał w części mieszkalnej, budynku gdzie mieściła się stara szkoła przy ulicy C. Klimka. Po śmierci żony zamieszkał w domu syna, aż do swojej śmierci w dniu 3 czerwca 1984 roku.

Dnia 7 czerwca odbył się pogrzeb byłego kierownika szkoły, w którym uczestniczyli nauczyciele i uczniowie.

Augustyn Günther zachował się w pamięci uczniów jako człowiek wymagający, ale też sprawiedliwy i serdeczny. W pracy, sumienny, mający zawsze na uwadze dobro dziecka. Szczególny nacisk kładł na to, aby rozwijać u uczniów potrzebę wypowiadania się na lekcji. Obserwował, „że dziecko w czasie, przerwy żywo się wypowiada i w miarę dobrze buduje zdania. Natomiast w klasie dziecko staje się nieme. Odpowiada jedynie wyrazem, albo milczy. Przyczyną tego jest najczęściej brak wiary we własne siły, nieinteresujący temat, wyraz niezadowolenia nauczyciela, ironiczne uśmieszki kolegów”. Stosował na lekcjach metody pozwalające uczniom stopniowo wypowiadać się kilkoma zdaniami.⁶⁵

W pamięci byłej uczennicy, Wandy Wendt, zachowała się pierwsza lekcja z roku 1935: „Pisaliśmy w zeszytach wypracowanie, kierownik sprawdzał, podkreślał błędy, stawiał oceny. Szłam jako szósta w kolejności. Zatrzymał mój zeszyt. Serce mi mocno biło z przejęcia, bałam się, nie wiedziałam, co źle zrobiłam. Kierownik pokazał mój zeszyt uczniom i powiedział: to jest przykład, jak ma wyglądać zeszyt”.⁶⁶

Uczniowie pamiętają też, że: „za brak pracy domowej musieli po lekcjach w szkole pozostać i braki odrobić”.

Duży budynek szkolny, który obecnie posiada Gościcino, zawdzięcza w dużej mierze byłemu kierownikowi, który już w 1946 roku rozpoczął starania o budowę nowego budynku. Wówczas to został opracowany projekt budynku szkolnego.

Za swoje oddanie Ojczyźnie i środowisku lokalnemu otrzymał: Honorową Odznakę Zasłużonym Ziemi Gdańskiej (1968), Złoty Krzyż Zasługi (1973), Złotą Odznakę ZNP (1977), Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski (1977).

Augustyn Günther przyczynił się do rozwoju oświaty w Gościcinie, był również działaczem społecznym. Pomagał przy rozwiązywaniu wielu problemów społecznych w trudnym okresie lat powojennych. Był także oddany rodzinie, „zawsze znajdował czas na rozmowy ze swoimi wnukami. Cechowała go wielka życiowa mądrość, często udzielał pożytecznych rad swoim dzieciom i wnukom. Starał się wszczepić w nas i przekazać nam

tradycje rodzinne.”⁶⁷ „Wiele przeżył i umiał pomóc potrzebującym”, nigdy tej pomocy nie odmawiał. Pozostanie, na zawsze we wdzięcznej pamięci mieszkańców Gościcina.

Byli uczniowie i nauczyciele wspominają panią Eugenię Tessę: „Była bardzo dobrą i wyrozumiałą nauczycielką, jak trzeba było to pomagała w odrabianiu lekcji. Zapraszała swoich wychowanków do domu, gdzie częstowała nas pysznymi ciasteczkami własnego wypieku.”⁶⁸ Uczniowie pamiętają też innych pracowników szkoły. Długoletnią sekretarką szkoły była pani Janina Stalmach. W latach siedemdziesiątych: „Wspaniałą, opiekuńczą i niezapomnianą woźną była pani Teresa Koss”, funkcję palacza pełnił jej mąż „ze srogą miną, ale był dobronudszny”.⁶⁹

W tym czasie pielęgniarką i pomocą dentystyczną była pani Elżbieta Chimerek.⁷⁰

Przez mury szkoły w Gościcinie przewinęli się również księża. W pierwszym okresie po II wojnie światowej, kiedy jeszcze religia była przedmiotem obowiązującym w szkole uczyli: ks. Zając Bolesław, ks. Lesfisz Kazimierz i ks. Łyb Antoni.

Zakończenie

Od blisko 128 lat szkoła w Gościcinie, odgrywa kulturotwórczą rolę w życiu środowiska lokalnego. To w niej rodzice i dziadkowie obecnych uczniów, pobierali naukę, uczęszczali do kół zainteresowań, należeli do zespołu muzycznego i chóru, aktywnie działali w harcerstwie i innych organizacjach szkolnych. Odnosili liczne sukcesy w sporcie i wygrywali konkursach szkolnych i międzyszkolnych. Dzięki organizowanym wycieczkom poznawali miejsca związane z historią ojczyzny. Obecnie rodzice zapraszani są do szkoły z okazji różnych imprez, w których uczestniczą ich dzieci. Rodzice chętnie też pomagają w różnych pracach na rzecz szkoły, między innymi organizują w ciągu roku szkolnego wyjazdy na basen.

W związku z reformą szkolnictwa, również szkoła w Gościcinie, weszła w nurt twórczej pracy. Nauczyciele podejmują różne działania, na rzecz doskonalenia swojej pracy. Szkoła wypracowała program wychowawczy, w którym zawarła misję: „Chcemy być szkołą bezpieczną, otwartą, przyjazną dla uczniów, rodziców i nauczycieli. Zadbamy o wszechstronny rozwój ucznia, zgodny z indywidualnymi potrzebami i możliwościami. Będziemy pielęgnować wartości rodzinne związane z wartościami kulturowymi wspólnoty lokalnej.” Szkoła Podstawowa w Gościcinie daje szansę dzieciom gościńskim, w dalszej nauce oraz ich przygotowaniu do uczestnictwa w życiu zawodowym i społecznym. Uczy wytrwałości, pracowitości oraz kształtuje współzawodnictwo i odpowiedzialność.

Kończąc niniejszą pracę, pragnę jeszcze raz wspomnieć, że została ona napisana w oparciu o zachowane dotąd dokumenty i materiały oraz wywiady.

Zachęcam zainteresowanych do dalszej współpracy w celu wzbogacenia historii Szkoły Podstawowej w Gościcinie. Uwagi i wnioski proszę kierować do sekretariatu szkoły. Tel. 672-81-23.

Przypisy

- ¹ Ziemia Wejherowska. Praca zbiorowa, Gdańsk 1980, s. 92.
- ² D. Seroczyńska - Meyer, Erygowanie parafii i budowa Kościoła pod wezwaniem Matki Bożej Nieustającej Pomocy w Gościcinie, Gdynia 1995, s. 8.
- ³ A.Günther, Wspomnienia / w: Kronika szkoły, 1974/75.
- ⁴ Tamże ...
- ⁵ Tamże ...
- ⁶ A. Bukowski, Strajk Szkolny na Pomorzu Gdańskim w latach 1906-1907, Studia i Materiały do dziejów Wielkopolski i Pomorza, Poznań 1957, T. III z. 1, s.81
- ⁷ E.Łaskowska, Oświata i wychowanie na terenie Powiatu Wejherowskiego w okresie międzywojennym, Gdańsk 1984, s. 19.
- ⁸ Tamże, s. 19
- ⁹ A. Albert, Najnowsza historia Polski (1914-1993). T. I (1914-1945), Warszawa 1995, s. 93.
- ¹⁰ E. Łasowska, op. cit., s. 51.
- ¹¹ Tamże, s. 66
- ¹² A.Günther, Wspomnienia / w: Kronika szkoły, 1974/75
- ¹³ B. Teclaf, Wspomnienia dziadka Ignacego Teclaf, Gościcino 2000 r.
- ¹⁴ E. Łasowska, op. cit., s. 75.
- ¹⁵ B. Teclaf, op.cit.
- ¹⁶ A.Günther, Wspomnienia ...
- ¹⁷ T. Gowińska, Wspomnienia, Gościcino 2000.
- ¹⁸ Wywiad z Wandą Wendt, Gościcino 2000.
- ¹⁹ Budynek został zburzony i obecnie stoi tam nowy dom mieszkalny.
- ²⁰ A.Günther, Wspomnienia ...
- ²¹ Protokół z posiedzenia Rady Pedagogicznej, Gościcino 1957.
- ²² Tamże ...
- ²³ A.Günther, Wspomnienia ...
- ²⁴ Tamże ...
- ²⁵ T. Gowińska, Wspomnienia ...
- ²⁶ Wywiad z byłym dyrektorem szkoły Kazimierzem Chimerykiem, Gościcino 2000
- ²⁷ Kronika Szkoły Podstawowej w Gościcinie, Gościcino 1974 r.
- ²⁸ Nauczyciel biologii w latach 1986-1999, obecnie nauczyciel w Samorządowym Gimnazjum w Bolszewie
- ²⁹ R. Osowicka, Uroczystość w Gościcinie / w: Dziennik Bałtycki, 17 listopada 1987 r.
- ³⁰ Kronika Szkoły..., 1972.
- ³¹ Tamże...
- ³² Protokół z dnia 24 VI 1967r.
- ³³ E. Biesze, Wywiad z byłą uczennicą z lat 1968 - 1975, Gościcino 2000.
- ³⁴ Kronika szkoły..., s. 54.
- ³⁵ Tamże..., s. 41.
- ³⁶ M. Ruciński, Wywiad z Markiem Rucińskim uczniem z lat 1971 - 1979. Gościcino 2000.
- ³⁷ Kronika Szkoły..., 1975.
- ³⁸ Protokół z dnia 30 I 1986r.
- ³⁹ Kronika Szkoły..., 1988.
- ⁴⁰ Kurier Wejherowski, Nr 19, 5 V 1999.
- ⁴¹ A. Kliwer, Wywiad z Marią Synowiecką - byłą uczennicą z lat 1961 - 1969, Gościcino 2000.

- 42 Wycieczka dotyczy regionu. Kronika Szkoły..., 1973.
- 43 M. Labuda, Wywiad z Dariuszem Labudą, Gościcino 20 XI 2000.
- 44 Nauczyciel Szkoły Podstawowej w Gościcinie w latach: 1959 - 1992.
- 45 R. Zwara, Wywiad z byłą uczennicą z lat: 1975 - 1988, Gościcino 2000.
- 46 N. Stragowska, Wywiad z ojcem, Gościcino 2000.
- 47 Ł. Kepka, Wywiad z Danutą Kepką, uczennicą z lat: 1965 - 1973, Gościcino 2000.
- 48 M. Rucińska, op. cit.
- 49 Protokół z dnia 1 IX 1958r.
- 50 Kronika Szkoły..., 1974, s. 63.
- 51 Protokół z dnia 30 I 1974r.
- 52 Kronika Szkoły..., 1973, s. 20.
- 53 Tamże..., s. 46.
- 54 Protokół z dnia 1 IX 1958r.
- 55 Protokół z dnia 12 VI 1970r.
- 56 Kronika Szkoły..., 1977, s. 32, 52.
- 57 Tamże..., 1985, s. 11.
- 58 Tamże..., 1982.
- 59 Tamże..., 1996.
- 60 Wspomnienie o ojcu, córki Jadwigi Ziegler.
- 61 Tamże...
- 62 Tamże...
- 63 Kronika Samorządowej Szkoły Podstawowej w Gościcinie
- 64 Tamże...
- 65 Protokół z 1957r.
- 66 Wspomnienie byłej uczennicy Wandy Wendt.
- 67 Wspomnienie wnuczki Izabeli Günther / w: Nasza Gmina, 1996.
- 68 A. Kliwer, wywiad z Marią Synowiecką...
- 69 Teresa Koss pracowała w szkole w latach: 1960 - 1977, Koss Paweł w latach: 1960 - 1976.
- 70 Żona dyrektora szkoły Kazimierza Chimerek.

Wykaz nauczycieli pracujących w szkole w latach 1920 - 2004

L.P.	NAZWISKA	LATA
1.	Adrianowska Sabina	1987 - 1993
2.	Albecka Henryka	1981 - 1999
3.	Aleksandrowski Bartosz	1996
4.	Bagińska Barbara	1991 - nadal
5.	Balk Władysława	1950 - 1960
6.	Balomca	1960 - 1973
7.	Bargański Wiesław	1986 - 1988
8.	Bartoń Zenona	1967 - 1987
9.	Baumerdt Lidia	1968 - 1970
10.	Bawelski Daniel	1978 - 1988
11.	Bąk Bożena	1987 - nadal
12.	Bąk Felicja	1978 - 1994
13.	Begier Adalbert	1966 - 1973
14.	Begier Adam	1969 - 1970
15.	Begier Zdzisława	1959 - 1992
16.	Bejger Stefania	1968 - 1986
17.	Bergmann Alicja	1992 - nadal
18.	Biedunkiewicz - Formela Arleta	1995 - 1999; 2003 -nadal
19.	Bistram	1939 - 1945
20.	Bizewska Teresa	1970 - 1971
21.	Block Anna	1976 - 1983
22.	Bojke Elżbieta	1957 - 1958
23.	Bojke Katarzyna	1998 - 1999
24.	Bonk - Romanowska Beata	1998 - 2002
25.	Borowiec Jarosław	1993 - 2000
26.	Breze Marek	1988 - 1989
27.	Bryłowska Beata	1994
28.	Brzuskowska Beata	1998 - 2001
29.	Buchowska-Korek Grażyna	1980 - 1981
30.	Buchwald Janina	1986 - 2004
31.	Byczkowski Andrzej	1987 - 1989
32.	Charks	1969 - 1973
33.	Chimerek Kazimierz	1948 - 1980
34.	Chmielarz Małgorzata	1977 - 1980
35.	Chmielewska Grażyna	1982 - 1983
36.	Cicha - Stanisławska Agnieszka	1966 - 1983
37.	Cierzniewska D.	1990 - 1991
38.	Cyrklaff - Melzer Maria	1974 - 1976
39.	Czajka Janina	1969 - 1979
40.	Czoska Barbara	1963 - 1998
41.	Czoska Edmund	1964 - 1970

42.	Czoska Ryszard	1990
43.	Czubaj Alicja	1980 - 1982
44.	Czyłkowska Bernadeta	1980 - 1988
45.	Damaszke Grzegorz	1965 - 1969
46.	Dampc Sabina	1979 - nadal
47.	Damps Jolanta	1987 - 1988
48.	Dawidowska Irena	1969 - 1970
49.	Dąbrowski Kazimierz	1958 - 1961
50.	Derkowska Janina	1983 - 2004
51.	Dettlaff Hanna	1995 - 1996
52.	Doering Krystyna	1957 - 1962
53.	Doktór Kazimiera	1961 - 1974
54.	Dołgowski M.	1990 - 1991
55.	Dopke Dorota	1992 - 1999
56.	Drost Krystyna	1970 - 1975
57.	Drozdowska Anna	1996 - 1999
58.	Dryl Kazimierz	1962 - 1966
59.	Drzewowska Urszula	1987 - nadal
60.	Dunst Ewa	1985 - 1987
61.	Dybowska	1968
62.	Dzienisz Bogdan	1988 - 1989
63.	Dzienisz Teresa	1987 - 2000
64.	Eikmann Katarzyna	2001 - nadal
65.	Ewald Bożena	1988 - nadal
66.	Fietz Hanna	1994 - 1995
67.	Filipowska Ewa	2000 - 2001
68.	Firkus Jan	1962 - 1968
69.	Flendt Zygmunt	1990 - 1991
70.	Florczak Monika Paulina	1998 - 2000
71.	Formela B.	1979
72.	Formela Hanna	1987
73.	Formela Maria	1970 - 1972
74.	Formella Ewa	1987 - 1989
75.	Formella Irena	1970 - 1973
76.	Freitag Marian	1983 - 1989
77.	Freyer L.	1990 - 1991
78.	Fryca Zdzisława	1987 - nadal
79.	Gafka Jacek	1999 - 2000
80.	Gajewska Beata	1986 - 1987
81.	Garbiela G.	1979 - 1980
82.	Garnowski	1975 - 1976
83.	Gessler Jolanta	1992 - 2 miesiące
84.	Glińska Anna	1960 - 1966
85.	Gliński Henryk	1958
86.	Gowińska Teresa	1972 - 1973
87.	Grabowska Anna	1992
88.	Gredecka Małgorzata	2003 - nadal
89.	Gregorówna Helena	Lata trzydzieste
90.	Gruba Jan	1983 - 1987

91.	Grubba Bogusława	1974 - 1977
92.	Grubba G.	1979 - 1980
93.	Grzenia Krzysztof	1999 - 2000
94.	Günther Augustyn	1935 - 1969
95.	Günther Jadwiga	1958 - 1961
96.	Hanasz Blandyna	1968 - 1999
97.	Hebel Maria	1950
98.	Hebel Regina	1987 - nadal
99.	Heimowska Joanna	1981 - 1982
100.	Hennig Mieczysława	1992 - nadal
101.	Hepka Włodzimierz	1986 - 1987
102.	Hewelt Marianna	1960 - 1990
103.	Iwaniuk Anna	1978 - 1979
104.	Jagnow Joanna	1986 - 1999
105.	Jankowska - Hinz Jolanta	1982 - 1983
106.	Janusz Andrzej	1986 - 1988
107.	Janusz Władysław	1974 - 1975
108.	Jasieniecka - Rytczak Magdalena	1995 - nadal
109.	Jasińska Hanna	1978 - 1982
110.	Jędrzejewska Marzena	1985 - 1987; 1998 - 1999
111.	Joskowska Wiesława	1986 - 1987
112.	Jurek Jan	1972 - 1973
113.	Kalicińska Czesława	1961 - 1967
114.	Kalinowska - Kołodziejka Dorota	2001 - nadal
115.	Kamień Izabela	1987 - 1989
116.	Kandzora Irena	1973 - 1976
117.	Kania Zofia	1975 - 1976
118.	Kantecka Karina	1995 - 1996
119.	Kantecki Maciej	1992 - 1996
120.	Kantypowicz Jolanta	2003 - nadal
121.	Kapturkiewicz Bronisława	1988 - 1991
122.	Karkowska Alicja	2003
123.	Kasiecz Krystyna	1992 - 1996
124.	Kędzierski Andrzej	1982 - 1989
125.	Kiedrowska Barbara	1999 - 2000
126.	Kiedrowski Zygmunt	1970 - 1972
127.	Kielas - Gruba Lucyna	1981 - nadal
128.	Kijanka Krystyna	1969 - 1985
129.	Klein Adela	1988 - nadal
130.	Klewer Halina	1962 - 1990
131.	Klimek Cezary	1920 - 1935
132.	Klocke	1960
133.	Kokoszka Ewa	1984 - 1991
134.	Koneczna Barbara	1987 - 1988
135.	Kopczak Barbara	1962 - 1988
136.	Korcz Grażyna	1979 - 1980
137.	Kostuch	1945 - 1955
138.	Kostuchowa	1945 - 1955
139.	Kosznik Lucyna Krystyna	2001 - nadal

140.	Kościński Bolesław	1980
141.	Kotłowska Barbara	1962 - 1970
142.	Kotłowska Eryka	1962 - 1974
143.	Kotłowski Tomasz	1986 - 1987
144.	Kowalewska Ewa	1990 - 1992
145.	Krampa Elżbieta	1984 - nadal
146.	Krause Joanna Maria	1997 - 1998
147.	Krause Wojciech	1999 - 2000
148.	Krause Joanna	1999 - nadal
149.	Krause Renata	1967 - 1999
150.	Krawiec Patrycja	1993 - 1995
151.	Kruszyńska Gertruda	1992 - nadal
152.	Kruszyńska Jolanta	1968 - 1969
153.	Krużel Tadeusz	1986 - 1990
154.	Kryk Barbara	1987 - 1988
155.	Krzemińska Marzena	1999 - nadal
156.	Krzywoszyńska-Walczak Stefania	1968 - 1975
157.	Kubiak Wioletta	1999 - nadal
158.	Kuchnowska Agnieszka	1960 - 1966
159.	Kuchnowska Monika	1958 - 1962
160.	Kucińska Urszula	1945 - 1960
161.	Kuklińska Barbara	1962 - 1965
162.	Kupska - Seroczyńska Lidia	2001 - nadal
163.	Kurszewski Henryk	1958 - 1959
164.	Kwiatkowski A.	1990 - 1991
165.	Kwiatkowski Leszek	1992 - 1995
166.	Kwidzińska Janina	1982 - 1985
167.	Kwidzińska Sylwia	1976 - nadal
168.	Kwiecińska	1979 - 1980
169.	Landrzanka Helena	1928 - 1939
170.	Lange Adela	1973 - 1975
171.	Laskowska Jadwiga	1957 - 1960
172.	Lesner Alicja	1992 - nadal
173.	Lessnau Katarzyna	1984 - 1994
174.	Leśniowski Jan	1974 - 1975
175.	Lewiński Jarosław	1987 - 1989
176.	Lieske Stanisław	1969 - 1972
177.	Lieskie	1969 - 1975
178.	Lis Aleksandra	1991 - 1994
179.	Lisus	1939 - 1945
180.	Loewnau Irena	1957 - 1958
181.	Łączyńska Alicja	1983 - nadal
182.	Łebkowska W.	1977
183.	Łebska Halina	1968 - 1969
184.	Maciejewska Kamila	2002 / 2003
185.	Maciejewska Władysława	1976 - 1982
186.	Maćkowiak Gabriela	1982 - 1983
187.	Makurat Anna	1986 - 1987
188.	Małachowska Anna	1992 - nadal

189.	Marchweld Bodo	1992 - 1993
190.	Marks Grażyna	1970 - 1975
191.	Matuszczak Danuta	1980 - nadal
192.	Matuszczak Grażyna	1973
193.	Mazurkiewicz Teodor	1969 - 1970
194.	Melcer	1987 - 1989
195.	Melcer Helena	1990 - 1999
196.	Melcer Maria	1974 - 1976
197.	Meyer- Seroczyńska Danuta	1992 - nadal
198.	Michałowska Ewa	1962 - 1964
199.	Mielewska Aleksandra	1995 - 1996
200.	Mielke Zofia	1986 - 1987; 1990 - 1991
201.	Mikołajczak Danuta	1981 - 1982
202.	Miller	1976
203.	Miłosz Beata	1993 - nadal
204.	Miotk Bożena	1989 - 1990
205.	Miotk Stefan	1947 - 1955
206.	Miotke	1935 - 1939
207.	Miotke Justyna	2000 - nadal
208.	Młyński Piotr	1986 - 1987
209.	Morawska Jadwiga	1981 - 1985
210.	Mudlaff Wiesława	1985 - 1987
211.	Muza Teresa	1981 - 1999
212.	Nagórski	1955
213.	Nagórski Mariusz	1985 - nadal
214.	Nerowska Katarzyna	1999 - 2000
215.	Niewola Krystyna	1996 - 2000
216.	Okroj Joanna	1999 - nadal
217.	Osińska Weronika	1968 - 1981
218.	Pałasz Piotr	1988
219.	Papis Teresa	1988 - nadal
220.	Patok	1921
221.	Pawelczyk Urszula	1967 - 1968
222.	Pawłowska G	1979 - 1980
223.	Piechota Danuta	1976 - 1977
224.	Pietroń Lidia	1965 - 1968
225.	Pilarska Iwona	2002 / 2003 ?
226.	Pilakowski Marcin	1996 - 1997
227.	Piotrkowska Teresa	1982 - 1985
228.	Podlecka Brygida	1976 - 1978
229.	Pranga Henryk	1976 - 1999
230.	Pranczk Teresa	1984 - nadal
231.	Predkiel Jan	2000 - nadal
232.	Prochera Aleksandra	1990 - 1992
233.	Rabiega Elżbieta	1975 - 1976
234.	Rakowski Marian	1961
235.	Reszke Bożena	1983 - 1987; 1992 - 2000
236.	Richert Longina	1976 - 1982
237.	Rohde Zygmunt	1983 - 1984

238.	Rohraf Anna	2004
239.	Roszczyńska	1930 - 1939
240.	Roszman - Koss Alicja	2002 / 2003?
241.	Rozenkranc Maria	2000 - 2001
242.	Różańska Maria	1980 - 1989
243.	Rucińska Urszula	1957 - 1958
244.	Rumpca Ewa	1983 - 1984
245.	Runtz Wioleta	1999 - nadal
246.	Rybandt Ewa	1958 - 1963
247.	Rytczak Erwin	1959
248.	Rzym Marzena	1999 - 2001
249.	Schlas Małgorzata	1988 - 1996
250.	Sicha Maria	1970 - 2000
251.	Sikora Czesława	1965 - 1967
252.	Sikora Tomasz	1987 - 1990
253.	Simenak Rudolf	1992 - 2002 ?
254.	Smentoch Katarzyna	1996 - 1999
255.	Sobkiewicz Wiesława	1986 - 1987
256.	Sokółska Krystyna	1983 - 1985
257.	Sosińska Anna	1986
258.	Specjalska	1928 - 1939
259.	Stachak Iwona	2001 - nadal
260.	Stanecka Krystyna	1988 - 1997
261.	Stanke Zbigniew	1996 - nadal
262.	Stankiewicz	1975 - 1976
263.	Stary Halina	1997 - 1999; 2003 -nadal
264.	Stefanowski Kazimierz	1984 - 1991
265.	Stefanowski Tomasz	1987 - 1999
266.	Stolc Elżbieta	1994
267.	Stubinski Mariusz	2000 - nadal
268.	Sychowska Edyta	1992 - 1996
269.	Syska Joanna	1997 - 1999
270.	Szadow Ewa	1990 - 1991
271.	Szczepaniak Gabriela	1950 - 1960
272.	Szczygiel Reutt Małgorzata	1991 - 1995
273.	Szefka Maria	1961 - 1962
274.	Szeptuch Maria	1977 - 1999
275.	Szewczyk Grażyna	1969 - 1970
276.	Szmigel Danuta	1988 - 1989
277.	Szpakiewicz	1955 - 1960
278.	Szpot Violetta	1989
279.	Szreder Krystyna	1971 - 1978
280.	Szreder Krystyna	1971 - 1976
281.	Szweda Bożena	1980 - 1985
282.	Szymański Sylwia	2001 - nadal
283.	Szymańska Agnieszka	1962 - 1969
284.	Świdziński Lucjan	1986 - 1994
285.	Tamkun Maciej	1981 - 1989

286.	Tarnowska Jolanta	1984 - 1985; 1995 - nadal
287.	Teclaf Hanna	Styczeń 2004 - nadal
288.	Tessa Eugenia	1957 - 1976
289.	Tessa Wacław	1945 - 1969
290.	Tessa Zdzisław	1957 - 1976
291.	Tessar Barbara	1999 - 2000
292.	Tokarska D	1982
293.	Tracz Marian	1973 - 1978
294.	Treder Maria	1986 - 1999
295.	Umiecka Ewa	1962 - 1963
296.	Uskowska I.	1989
297.	Wajcovicz Lesław	1981
298.	Waloszczyk Elżbieta	1975 - 1984
299.	Wasik Henryk	1974; 1984 - 1986
300.	Wenta Joanna	1980 - 1981
301.	Wesoly Danuta	1994 - nadal
302.	Wilińska Lucja	1975 - 1976
303.	Wila Jan	1930 - 1939
304.	Wiśniewska Aleksandra	1990
305.	Wiśniewska Violetta	1982 - nadal
306.	Wocial Honorata	1991 - 1995
307.	Wojcieszek Gabriela	1975 - 1976
308.	Wrese Ludwika	1961 - 1962
309.	Wrosz Lucja	1986
310.	Wyka Regina	1968 - 1974
311.	Wykowska Irena	1978 - nadal
312.	Wzorek Alicja	1975 - nadal
313.	Zawal - Brzezińska Beata	1988 - 1995
314.	Ziegert-Labuda Iwona	1984 - 1986
315.	Ziobronowicz Jerzy	1984
316.	Zocholl Salomea	1960 - 1993
317.	Żak Jerzy	1993 - 1994
318.	Żarnowski Paweł	1972 - 1976
319.	Żołnowski Jacek	1988 - 1989
320.	Żuk Bogusława	1987 - 1988
321.	Żuk Honorata	1986 - 1992

Fot. 27
Półkolonie w Gościnnie,
lipiec 1956 rok

Fot. 28.
Zabawa w szkole,
rok szkolny 1957/1958

Fot. 29.
Klasa VIIb,
rok szkolny 1966/1967

Fot. 30 Klasa Ib,
marzec 1973 rok

Fot. 31 Rok szkolny 1973/1974

*Fot. 32 Klasa VIb,
rok szkolny 1974/1975*

Fot. 33 Klasa II, 1976 rok

Fot. 34 Klasa Ia, 1977 rok

Fot. 35 Klasa VIa, 1978 rok

Fot. 36 Szkolna uroczystość z okazji 100-lecia Gościńskiej Fabryki Mebli

Fot. 37 Na szkolnej wycieczce w Wieliczkę, 2000 rok

Fot. 38 Prezentacja projektu edukacyjnego „Miejsca Pamięci Narodowej”

Spis treści

Wstęp	5
I. Okres rozbiorów Polski	6
II. Dwudziestolecie międzywojenne	7
III. Okres po II wojnie światowej	10
1. Trudny początek	10
2. Budowa nowej szkoły	11
3. Patron szkoły	12
4. Rozbudowa budynku szkolnego	16
IV. Życie szkoły	17
1. Uroczystości	17
2. Imprezy kulturalne	19
3. Zabawy konkursy	20
4. Sport	22
5. Wycieczki	24
6. Chór, organizacje, szkolne koła zainteresowań	26
7. Harcerstwo	28
8. Prace społeczne i akcje charytatywne	30
9. Ostatnie lata szkoły	32
10. Pracownicy	35
Zakończenie	38
Przypisy	39
Wykaz nauczycieli pracujących w szkole w latach 1920 - 2004	41
Dokumentacja fotograficzna	48
Spis treści	51
Biografia	52

Bibliografia

I. ŹRÓDŁA ARCHIWALNE

1. Archiwum Muzeum Piśmiennictwa i Muzyki Kaszubsko - Pomorskiej w Wejherowie.
2. Archiwum Samorządowej Szkoły Podstawowej w Gościcinie.
3. Kroniki Samorządowej Szkoły Podstawowej w Gościcinie.
4. Protokoły Rady Pedagogicznej za lata 1957 - 1990.

II. WSPOMNIENIA

- Gowińska Teresa, Wspomnienia, Gościcino 2000.
- Günther Augustyn, Wspomnienia / w: Kronika szkoły, 1974/75.
- Gunther Izabela, Wspomnienie o dziadku - Augustynie Güntherze / w: Nasza Gmina, 1996.
- Teclaf Bożena, Wspomnienia dziadka Ignacego Teclaf, Gościcino 2000.
- Ziegler Jadwiga, Wspomnienie o ojcu, Gościcino 2001.

III. WYWIADY

- Bieszke Emilia, Wywiad z byłą uczennicą z lat 1968 - 1975, Gościcino 2000.
- Kepka Łukasz, Wywiad z Danutą Kepka absolwentką z lat 1965 - 1973, Gościcino 2000.
- Klewer Anna, Wywiad z Marią Synowiecką absolwentką szkoły z lat 1961 - 1969, Gościcino 2000.
- Labuda M., Wywiad z Dariuszem Labuda, Gościcino 20. 11. 2000.
- Rucińska Monika, Wywiad z Markiem Rucińskim absolwentem szkoły z lat 1971 - 1979, Gościcino 2000.
- Strągowska Natalia, Wywiad z ojcem, Gościcino 2000.
- Wywiad z byłym dyrektorem Samorządowej Szkoły w Gościcinie Kazimierzem Chimerkiem, Gościcino 2000.
- Wywiad z Klewer Haliną nauczycielką szkoły z lat 1962 -1990, Gościcino 2000.
- Wywiad z Wandą Wendt, Gościcino 2000.
- Zwara Robert, Wywiad z absolwentką z lat 1975 - 1988, Gościcino 2000.

IV. PRASA I CZASOPISMA

- Kurier Wejherowski, Nr 19, 5V 1999.
- Nasza Gmina, Nr 5 1999.
- Osowicka Regina, Uroczystość w Gościcinie / w: Dziennik Bałtycki, 17 listopada 1987 r.

V. OPRACOWANIA

- Albert Andrzej, Najnowsza historia Polski (1914 - 1993), T. 1 (1914 - 1945), Warszawa 1995.
- Bukowski A., Strajk Szkolny na Pomorzu Gdańskim w latach 1906 - 1907, Studia i materiały do dziejów Wielkopolski i Pomorza, T. III, Poznań 1957.
- Łasowska E., Oświata i wychowanie na terenie Powiatu Wejherowskiego w okresie międzywojennym, Gdańsk 1984.
- Seroczyńska - Meyer Danuta, Erygowanie parafii i budowa Kościoła pod wezwaniem Matki Bożej Nieustającej Pomocy w Gościcinie, Gdynia 1995.
- Ziemia Wejherowska, Gdańsk 1980.

Biblioteka Publiczna Gminy Wejherowo
im. Aleksandra Łabudy w Bolszewie

10026428

ISBN 83-914705-6-3